

Izbrali smo dr. Janeza Drnovška

V nedeljo, 2. aprila, so se tudi prebivalci naše občine oziroma vsi, ki imajo volilno pravico, udeležili neposrednega odločanja med dvema kandidatom za eno mesto v predsedstvu države. Dr. Janez Drnovšek je dobil preprčljivo večino, kar 11.255 ali 61,15 odstotka glasov, medtem ko se je za inž. Marka Bulca odločilo 6752 ali 36,68 odstotka volilcev, štiri- sto glasovnic je bilo neveljavnih. Udeležba na voliščih je bila v naši občini še višja od povprečne v republiki, kar 90,07 odstotna, kar pomeni, da je prišlo določiti kandidata 18.407 od 20.436 volilnih upravičencev. Na posameznih voliščih pa je bila udeležba še boljša, na volišče GD Gozd na primer ni prišel en sam volilec, na volišču Rudnik Črna šest, Hruševka, Bistričica in Mali Rakitovec devet, itd. Visoka udeležba ne govori le o tem, da si ljudje želijo pravih neposrednih volitev in so zato odprti rok sprejeli tudi tokratno neposredno odločanje, govori pa tudi o velikem delu, ki so ga opravili aktivisti socialistične zveze, ne samo na dan volitev, ampak v vseh postopkih.

Foto: Volišče na Duplici in v Podgorju (Stane Simšič)

● S seje OK SZDL

Delo gradbenih odborov naj bo usklajeno

Zaradi racionalnosti dela je treba doseči čimvečjo operativno povezavo med gradbenimi odbori za kabelsko televizijo, kjer pač obstajajo, in med odbori za telefonsko omrežje po krajevnih skupnostih, so med drugim sklenili delegati na občinski konferenci socialistične zveze ob obravnavanju informacije o pričetku izgradnje telefonskega omrežja v občini Kamnik.

Iz delegatskih vrst se je v razpravi ob tej točki slišala tudi pripomba, da ne bi veljalo enačiti krajevnih skupnosti, kjer imajo samoprispevek, s tistima, ki tega nista sprejeli – Center in Zaprice. Kje je sedaj razlika v ceni priključka (?!), so spraševali delegati. Odgovor je bil, da cena ne bo enaka preračunan bo ekviva-

lentni delež iz samoprispevka, predvsem pa, da pri vrstnem redu polaganja kablov ne bo imela prednost ena ali druga krajevna skupnost – kar tako, ampak je narejen točen plan polaganja krajevnega kabelskega omrežja in razvodnega naročniškega omrežja takoj za tem. Tako obstajajo tri skupine: Bakovnik, Center in Stranje.

Predstavnik PTT podjetja iz Ljubljane je delegatom povedal, kako daleč so že s pripravami za gradnjo krajevnega kabelskega omrežja na Bakovniku – južni del. Zaradi velikih finančnih težav pa se bo načrtovana izgradnja telefonskega omrežja in priključitve na novo telefonsko centralo zavlekal v novo srednjeročno obdobje.

VABILO

Simfonični orkester Domžale – Kamnik prireja ob dnevu Osvobodilne fronte, 27. aprila, priložnostni koncert, ki bo, v priredbi za orkester, predstavil pesmi slovenskih pokrajin, dopolnjen pa bo z recitalom dijakov SENŠRM. Ob tej priložnosti bodo podeljeni letošnji srebrni znaki Osvobodilne fronte.

Program: B. Ipavec – T. Habe: Domovini, J. Aljaž in J. Golob: Triglav, moj dom, P.

Telefoni tako na noben način še ne bodo peli do konca leta 1990!

Po zagotovitvi predstavnika PTT podjetja Nedeljka Đukića pa naj bi gradnjo kabelske kanalizacije v prvi smeri (katera bo to, še ni usklajeno) na Bakovniku oziroma južnem območju kabliranja, začeli v maju mesecu. Ob tem je poudaril, da bi se morali opreti na stvarne finančne vire, v vsakem primeru pa bi jih morali takoj usmerjati v nabavo opreme za razvodno naročniško omrežje, da bi tako zaključili gradnjo na enem območju. Pri napeljavi hišnih priključkov oziroma pri kabliranju do posameznih hiš bi seveda sodelovali tudi krajanji s svojim delom – oziroma

Merku: Ali sijaj sijaj sonce, L. M. Škerjanc: Jadransko morje (na motive A. Hajdriha), E. Adamič: Lenato Cantabile iz Koroške suite, T. Habe: Spevjav nama Katica, J. Pavčič: Potrkani ples, V. Avsec: Simfonične variacije na dolensko ljudsko temo, T. Habe: Belokranjsko ljudsko kolo. Koncert bo v sredo, 26. aprila ob 20. uri v veliki dvorani Kina Dom Kamnik.

OK SZDL Kamnik

Mladina ostala brez predsednika

Pred dobrim mesecem smo pisali, da je OK ZSMS Kamnik končno rešila svoje kadrovske težave, vendar očitno le za kratek čas. Od vseh funkcij, ki jih je opravljal, je nepreklicno odstopil predsednik predsedstva OK SZMS Kamnik Brane Modrijan. Zakaj je odstopil, ni nikakršna skrivnost, razlog pa je preprosto preobremenjenost. V naši družbi je posel funkcionarja v katerikoli družbeno politični organizaciji več kot težaven, če želi delo dobro opravljati. Brane Modrijan je imel kar šestnajst funkcij. Bil je predsednik OK ZSMS Kamnik, član predsedstva OK SZDL Kamnik, delegat in podpredsednik DPZ, delegat v skupščini SRS itd. Brane sam meni, da ni sposoben opravljati takšno množico funkcij, poleg službe in mlade družine. Lahko mu verjame. Žal pri nas nikoli ne vemo, koliko lahko nekomu naložimo. Mnogi klecnejo po teži bremena, malo pa jih prizna, da ne zmorejo več. Takšno dejanje je odgovorno, zato je predsedstvo OK ZSMS Kamnik soglasno sprejelo odstop svojega predsednika. Vse funkcije, ki jih predsednik dobi na podlagi funkcije, je prevzelo predsedstvo, v doglednem času pa bodo izpeljali evidentiranje in volitve. Že vnaprej lahko rečemo, da ne bo lahko dobiti novega predsednika. Predsedstvo OK ZSMS Kamnik in sekretar Olaf Grbec se bodo trudili, da dotlej ne bodo trpele aktivnosti mladinske organizacije.

DAMJAN GLADEK

ekvivalentnim denarnim prispevkom. Ob tem pa bi morali za razvodno naročniško omrežje in sam priključek še dodatno zbirati denar. Zato je delegat Volčjega potoka predlagal, da je občanom treba omogočiti, da to dodatno financiranje telefonskih priključkov plačujejo obročno. Malokdo bo verjetno težko plačal večjo vsoto za priključek.

Priporočilo za obročno odplačevanje so sprejeli tudi delegati občinske konference SZDL.

»Res je, da na račun pošte ne bo narejena marsikatera prepotrebna investicija, tako v šolstvu kot ostale stvari po krajevnih skupnostih. Vendar moramo sedaj pošto narediti do konca, če ne, nam bo naložba »odšla« še za nadaljnjih trideset let. Nobena investicija pa ni tako draga kot tista, ki ni dokončana. Občanom povejmo, da je takoiemenovano kabliranje občinska zadeva, da je zelo zamudno (zbiranje soglasij) in da se ob večjem izpadu naročnikov (1.600 manj kot smo pričakovali) denar za izgradnjo omrežja nabira prepočasi. Podpiram vsako iniciativno občanov in predvsem njihov predlog za obročno odplačevanje prispevka za razvodno naročniško omrežje. Uskladiti velja tudi delo gradbenih odborov za telefonsko omrežje in za kabelsko televizijo.« je dejal na konferenci predsednik izvršnega sveta Janko Gedrih.

Predstavnik pošte pa je dejal, da morajo krajanji obvezno upoštevati stroko in naj se ne prenačijo v kopanju jarkov za kabelsko TV, saj bo del kanalov za telefon lahko skupnih.

R. G.

OBVESTILO

Obveščamo vse delovne ljudi in občane občine Kamnik, da nas bo v četrtek, 13. aprila 1989, obiskal predsednik predsedstva SR Slovenije Janez Stanovnik.

Ob tej priložnosti bomo bo 17. uri v večnamenski dvorani OŠ Frana Albrehta v Kamniku organizirali pogovor o aktualnih družbenopolitičnih razmerah v naši ožji in širši domovini, na katero ste vabljeni vsi zainteresirani občani. Vljudno vabljeni!

OK SZDL Kamnik

7. april – svetovni dan zdravja

Leto je naokrog. Tu je 7. april, svetovni dan zdravja. Kako hitro beži čas. Zjutraj vstanemo in odhitimo na delo, pa zopet po opravkih in domov. Komaj se zavemo, že mine dan, teden, mesec, leto. Za pogovor skoraj nimamo časa, mogoče spregovorimo o vremenu in zdravju, pravzaprav o boleznih, o tem kaj in kje nas boli, če nas le kdo hoče poslušati. Življenje pa teče naprej, delamo iste napake kot včeraj.

Naša največja vrednota – zdravje, ki ga je čas civilizacije in materialnega blagostanja vse preveč postavil na stranski tir. Pa vendar se človek, ujet v ritem vsakodnevnega obremenjenega utripa zaveda, da je tudi zdravje v njegovih rokah. Spregovorimo torej o zdravju, kot nam govori poslanica generalnega sekretarja Svetovne zdravstvene organizacije: Hiroshi Nakajime – Govorimo o zdravju.

Na pragu 21. stoletja postaja vedno bolj jasno, da gre zdravje z roko v roki z ekonomskim in družbenim razvojem. O tem moramo govoriti... to mora biti povedano. Komunikacija je pač eden ključnih elementov današnjega sveta.

Vsakdo, moški, ženska ali otrok, bi moral imeti možnost, da si izbere zdrav način življenja. Zato pa moramo imeti zadostne informacije o dejavnikih, ki vplivajo na zdravje: okolje, voda, hrana, dobre navade, pa tudi razvade.

Svetovna zdravstvena organizacija deluje v smeri pospeševanja in zaščite javnega zdravstva. Zato moramo poiskati take ljudi, ki znajo govoriti in ki znajo tudi druge pripraviti do tega, da bi spregovorili o zdravju, in to na vseh družbenih ravneh.

Ljudje, ki so opremljeni z znanjem, informacijami in izkušnjami, se morajo naučiti, da delijo svoje bogastvo tudi z drugimi. **Da bi naš planet lahko preživel, mora začeti živeti bolj zdravo. Vsak posameznik bi se moral čutiti odgovornega za svoje zdravje.**

Odločil sem se, da bom Svetovni dan zdravja 1989 posvetil komunikaciji na področju zdravstva. Z vso resnostjo se obračam na vse tiste, ki so odgovorni za informiranje, izobraževanje in ustvarjanje družbenega dialoga – **kajti zdravstvo potrebuje prav vašo pomoč.** Tako zdravje posameznika kot zdravje celotne družbe je namreč naše največje bogastvo. Zdravniki, novinarji, učitelji, tisti, ki odločate, starši in prijatelji – pozivam vas, da prevzamemo nase svoje odgovornosti. **Naj bo naša komunikacija raje namenjena zdravju kot boleznim.** Govorimo o tem! **Brez zdravja ni mogoče...** Govorimo o zdravju!

Da, govorimo o zdravju. Bolje, tudi ceneje je preprečiti kot zdraviti. Še tako lahko učimo otroke v vrtcih, šolah in zdravstvenih domovih, kakšen je zdrav način življenja, če ti otroci nimajo zgleda v nas samih, če mi odrasli drugače delamo kot jih učimo, če je okolje onesnaženo, če je hrana, ki je zdrava in nujno potrebna predraga, če je naše življenje polno stresnih situacij v boju za obstanek.

Govorimo o zdravju, vendar to ni dovolj. Naredimo kaj za zdravje, jaz, ti, mi vsi, družba kot celota. Naredimo že vendar nekaj!

TOZD »ZV KAMNIK«
Zdravstvena vzgoja

OBVESTILO

Občinska konferenca SZDL Kamnik vabi vse zainteresirane občane na

PROBLEMSKO KONFERENCO O MOŽNIH LOKACIJAH ODLAGALIŠČA KOMUNALNIH ODPADKOV V OBČINI KAMNIK,

ki bo v ponedeljek, 24. aprila 1989 ob 18. uri v dvorani Kulturnega doma na Duplici.

Vabljeni

Utok – prvo podjetje v občini

Sredi letošnjega marca so delavci Tovarne usnja Utok z referendumom sprejeli statut podjetja, temeljni akt, s katerim so sedanjo delovno organizacijo preoblikovali v podjetje v skladu z novim zakonom o podjetjih.

Nova organizacija podjetja določa delitev na proizvodni, komercialni, finančni in splošno kadrovske sektor. Odpadla pa je sedanja organiziranost s tozdi in delovno skupnostjo skupnih služb.

Deli podjetja, kamor sodijo dosežanje TOZD namreč po zakonu ne morejo več imeti lastnosti pravne osebe. Edini nosilec pravic in obveznosti v pravnem prometu glede vseh sredstev, s katerimi razpolaga, je podjetje.

Svoje samoupravne pravice bodo delavci tudi v bodoče uresničevali z referendumom, na zborih delavcev, po delegatih v delavskem svetu ter drugih samoupravnih organih podjetja.

Treba je reči, da se referendum v prihodnje ne bo več tako široko uporabljaj kot doslej. Z njim bodo delavci odločali le o sprejemu statuta ter o njegovih spremembah. Pa še tu bo odločanje o spremembah glede dejavnosti, firme in sedeža podjetja prenešeno na delavski svet.

Na zboru delavcev bodo obravnavali poslovanje podjetja, dajali stališča delavskemu svetu pobude za razreševanje direktorja oz. posameznih vodij.

Pretežni del odločanja o samoupravnih splošnih aktih, o poslovnih politiki in delitvi dohodka pa so prenesli na delavski svet,

s čimer so v skladu z zakonom dali temu samoupravnemu organu pomembnejše mesto.

V delavski svet bodo z neposrednimi tajnimi volitvami na vsakih 50 delavcev iz vseh delov podjetja izvolili po enega delegata.

Za pripravo predlogov ukrepov, osnutkov samoupravnih splošnih aktov ter za izvrševanje sklepov delavskega sveta pa bo skrbel izvršilni odbor. Zadeve s področja delovnih razmerij bo kot izvršilni organ DS obravnavala in o njih odločala kadrovska komisija.

Delavci bodo neposredno izvolili tudi disciplinsko komisijo, ki bo odločala o kršitvah delovnih obveznosti na prvi in na drugi stopnji. Tako bodo delno razbremenili delavski svet, ki je doslej o teh zadevah sprejemal dokončno odločitev.

S statutom so razširjene pristojnosti glavnega direktorja na področju razporejanja delavcev, izrekanja določenih disciplinskih ukrepov, predlaganja imenovanja in razrešitve delavcev s posebnimi pooblastili in odgovornostmi itd.

V razpisni komisiji za imenovanje direktorja ni več delegatov družbene skupnosti (občine), pač pa samo člani, ki jih imenuje de-

lavski svet iz vrst delavcev podjetja.

Posebno mesto ima v statutu podjetja Utok tudi način sodelovanja s sindikatom, kar je tudi razumljivo zaradi drugačnih razmerij pristojnosti med samoupravnimi in poslovnimi organi, pa tudi zaradi še ne dorečenega načina soodločanja delavcev v delih podjetja in seveda tudi zaradi nove vloge sindikata kot organizacije delavcev.

Delavski svet kot tudi direktor in ostali vodilni delavci so dolžni sindikatu zagotoviti svobodno organiziranje in delovanje, še posebej pa vse podatke in informacije v zvezi s poslovanjem in razvojem podjetja, ki vplivajo na položaj članov sindikata. Zagotoviti so dolžni tudi, da se bodo mnenja in predlogi sindikata obravnavala na pristojnih organih pred sprejemanjem vseh odločitev, pomembnih za položaj članov sindikata. To pa so zlasti razvojne odločitve, načrti kadrovanja, delitev dobička in osebnih dohodkov, delovna razmerja in podobno.

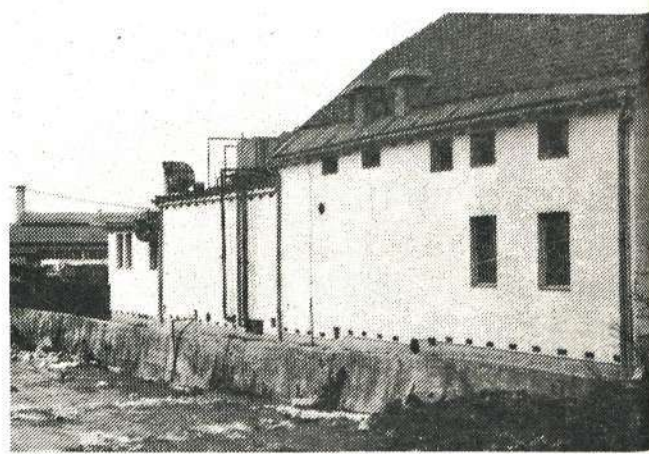
Pomembno je tudi, da za uresničevanje samoupravne delavske kontrole ne bodo več volili posebnega organa, pač pa bo to nalogo opravljal delavski svet podjetja.

Statut tudi določa, na kakšen

način morajo biti delavci obveščeni o celotnem poslovanju podjetja, o delu organov in nosilcev pooblastil. V statutu so tudi naštetih pravilniki, ki jih sprejema delavski svet, to so zlasti pravilnik o osebnih dohodkih, o delovnih razmerjih, o finančnem poslovanju, o varstvu pri delu in požarnem varstvu itd.

Vsekakor je treba pozdraviti pobudo delavcev Utoka, da so pospešili uresničevanje zakona o podjetjih in tako skrajšali prehodno obdobje pravne negotovosti, s katero se še vedno ubadajo nekatere organizacije združene dela. V Utoku so pogumno zaplavali v bistrejše vode, čeprav se zavedajo, da se bodo na tej poti srečali še z marsikatero čerjo (novim predpisom).

F. S.

ZAKAJ KRVAVI KAMNIŠKA BISTRICA!

Če gremo zjutraj preko lesenega mostu pri tovarni Utok, včasih lahko vidimo rdeči pas, ki se vije izpod stavbe, v kateri je klavnica Mesa Kamnik. Ali je res potrebno, da že tako umazano reko, opackamo še bolj kot je že?

DAMJAN GLADEK

Ustni časopis v Svilanitu

Prvega pomladnega dne so v Svilanitu jedilnici pripravili zanimiv dogodek. Ustni časopis. Ta prastara oblika pretoka informacij od človeka k človeku je ponovno zaživele letos, in sicer na pobudo aktivna urednikov slovenskih tovarniških glasil, FSPN in uredniškega odbora Kamniškega tekstila, zlasti neutrudne Ivane Skamen.

Zanimivo je, da so bili prav naši tekstilci toliko pogumni, da so spustili radovedne novinarje v svoj kolektiv, in sposobni, da so uspešno izpeljali obsežno zastavljeno novinarsko prireditev.

Z dr. Manco Koširjevo, profesorico novinarstva na FSPN, so v tovarni prišli študenti prvega letnika in anketirali kar 196 delavcev. Anketa je bila anonimna, spraševala je po počutju na delovnem mestu, o medsebojnih odnosih, odnosu predpostavljenih do podrejenih (večkrat omenjena sintagma beli ovratniki – modre halje), skrbi za družbeno prehrano, možnostih za preživljanje oddiha, osebnih dohodkih...

In kakšni, mislite, so bili odgovori? Na prste roke, so trdili mladi novinarji, bi mogli prešteti tiste, ki so v odgovorih izražali nezadovoljstvo ali celo očitke vodilnim; vsi drugi se v tovarni dobro počutijo, še celo več, pri sodelavcih najdejo razumevanje, pomoč, sočutje, niso redki, ki

doživljajo tovarno kot drugi dom.

O teh stvareh, pa tudi o bolečini slovesa od kolektiva ob upokojitvi, je spregovoril tudi drugi del spremstva profesorice Koširjeve – slušatelj univerze (smer novinarstvo) za tretje življenjsko obdobje.

Okrogla miza, h kateri so povabili tudi znana Slovence s področja psihologije in poznavanja odnosov med ljudmi – prof. Gabi Čačinovič Valentinčič in prof. Rafka Vodeba, je imela naslov Človek človeku človek. Sodelovali so tudi delavci Svilanita.

Razmišljanja o medčloveških odnosih v kolektivu in na splošno je prepletel kulturni program, s katerim so prof. Janca Majcenovič kot pevec, Tomaž Plahutnič s citrami, ansambel Krt in Nataša Brolih z recitacijami poživili in hkrati strnili celotno prireditev v imeniten, svež dogodek.

Odgovori vodilnih na včasih kar ostra in neposredna vprašanja delavcev ter modna revija, ki so jo izvedli domači manekeni, so zaključili ustni časopisi.

In če ob zaključku izrazim še svoje mnenje? Priridev mi je bila všeč, ne le zato, ker je bila dokaj sproščena in na dostojni kulturni in dialoški ravni, dobro pripravljena, tekoča, ampak, ker si je pogumno upala odkriti naša naličja. Ker je potrdila, da skrb za človeka v naši družbi ni zgolj fraza, da so ljudje, ki vedo, da zadovoljen, spoštovan človek na delovnem mestu ustvari mnogo več in bolje od nergača, ker so uveljavili načelo, da je treba za pošteno delo tudi pošteno plačilo.

Kjer si prizadevajo v tej smeri, tam tudi v teh težkih časih ne bodo zatajili.

TINA ROMŠAK

V Trivalu o inovacijski dejavnosti

Inovacijska dejavnost v Sloveniji kljub nekajletnim prizadevanjem še vedno ni zadovoljiva. Določen napredek je, vendar pa je po drugi strani še vedno čutili premajhno ustvarjalnost, družbeno prizadevanja niso naravnana v pospeševanje razvoja in splošnega dviga inovativnosti. Nasprotno, zakonodaja pogosto ubira druge poti in demotivira delavce. Ali se bo stanje v celovitim pristopom k »trem reformam« izboljšalo?

Tudi v naši občini se zavedamo, da je inovativnost v zadnjem obdobju postala nujna za preživetje. Prav zato se je odbor za inovacijske dejavnosti pri občini-

skem sindikalnem svetu odločil, da čim pogosteje organizira posvete in pregleduje delo in dosežke na tem področju po posameznih delovnih organizacijah. Predsedniki komisij za inovacijsko dejavnost se tako nekajkrat letno srečajo v eni od delovnih organizacij, kjer potem v delovnem okolju razpravljajo o tej problematiki, ogledajo pa si tudi najnovejše dosežke v inovacijah po posameznih podjetjih.

Konec minulega tedna so se predstavniki komisij za inovacijske dejavnosti iz kamniških delovnih organizacij sestali v Donitovem tozdu Trival na Bakovniku. Pregledali so dosežanje delo, dogovorili pa so se tudi o organi-

zaciji okrogle mize o inovativni dejavnosti, ki jo bo organiziral občinski sindikalni svet. Predstavniki delovnih organizacij so si na razširjeni seji odbora za inovativno dejavnost podrobneje ogledali dosežke s tega področja v Trivalu, gostitelj pa jim je ob tem predstavil tudi svoj nov razvojno raziskovalni laboratorij, ki je eden najsoodobnejših te vrste v Jugoslaviji.

Za napredek gospodarjenja, povečanje družbenega proizvoda, predvsem pa za porajajoče tržno gospodarstvo pri nas je inovativna sposobnost zelo pomembna in tega se zavedajo tudi v naši občini.

R. G.

● Iz naših delovnih organizacij

Ve se, kaj in za koga delamo

»Nikakršnih tabujev ni v zvezi z našo firmo, je pa res, da smo prav zaradi posebnih pogojev proizvodnje večkrat predmet polemike v širši družbeni skupnosti. Moram kar takoj povedati, da velikokrat neupravičeno.

Držati se moramo posebnih varnostnih pogojev proizvodnje, vendar pa nismo mi sami začrtali meja varnostnega pasu. Tako ga mi sami tudi skrčiti ali celo ukiniti ne moremo. O tem je bil leta 1969 sprejet odlok. Občinski upravni organi so torej tisti naslov, na katerega se občani lahko obračajo ali dajejo pobude za spremembo meja varnostnega pasu. Naša delovna organizacija daje le podatke o vrsti in količini proizvodnje nevarnih snovi. Nič več!« je takoj na začetku povedal direktor Kemijske industrije Kamnik Peter Škufca.

Sicer pa si za uvod pogledimo poslovanje te 137 let stare delovne organizacije.

Pogoji poslovanja so bili za vse delovne organizacije precej težki. V letu 1987 so v KIK sicer zaključili pozitivno, vendar pa so šli v naslednje leto z relativno majhnim poslovnim skladom (569 milijonov dinarjev). Vzrok temu je bilo večje vlaganje v proizvodnjo predelave aluminija oziroma alu-past in prahov. Ob tem je bil celotni asortiman KIK izdelkov v preteklih letih pod strogo kontrolo cen. Lani so se cene sprostile, tako da se (razen

v KIK namenski proizvodnji) oblikujejo prosto, na trgu. Tudi na račun sprostitve cen so se poslovnimi rezultati Kemijske industrije v letu 1988 bistveno popravili. Celotni dohodek je bil tako 87,28 milijarde dinarjev oziroma 75 odstotkov večji od načrtovanega, dohodek je bil 30,48 milijarde dinarjev ali 62 odstotkov več od načrtovanega, čisti dohodek je bil za polovico večji kot so načrtovali (19,07 milijarde dinarjev), akumulacija pa so s 5,2 milijarde dinarjev povečali kar za 600 odstotkov. Kljub temu, da so za 65 odstotkov presegle planirani poslovni sklad, pa 3,98 milijarde dinarjev pomeni le 60 odstotkov potrebnih lastnih sredstev.

»To pomeni, da še vedno nimamo dovolj lastnega denarja. Zato najemamo posojila. Številke torej ne povedo vsega! Kar deset milijard dinarjev lastnih sredstev bi potrebovali, da se nam ne bi bilo treba zadolževati. Ob vsem pa je specifična tudi naša narava proizvodnje. Zaradi varnostnih razlogov razstrelivo delamo sproti, torej nimamo zalog. Pokrivamo eno tretjino potreb jugoslovanskega trga,« nam je povedal direktor Kemijske industrije.

Edini proizvajalci Alu-past in prahov

Kemijska industrija Kamnik je že pred nekaj leti odprla v tozdu Kamnikit obrat za predelavo

aluminija, past in prahov. So edini proizvajalci alu past in prahov za proizvodnjo plinobetonu v Jugoslaviji. Dobršen del alu past in prahov izvozijo, večino v Kanado, pa tudi v ZDA, Italijo in ZRN. Prah za plinobeton delajo trenutno izključno za jugoslovanskega trga, največji odjemalci so v Puli, Zagorju, Tuzli, Banjaluki, Vrelcih in Kačaniku.

»Rezultati v tem obratu bi bili lani lahko še boljši, če bi bila oskrba z aluminijem boljša. Naša osnovna surovina so odpadne alu-folije, čiste in kaširane. Lani je cena aluminija na svetovnem trgu zelo poskočila, zato se je TGA Kidričevo bolj splačalo izvažati, seveda na račun slabše oskrbe domačih predelovalcev aluminija. Jasno, da tudi odpadkov zato ni bilo dovolj, manj je bilo narejenih alu-past za KIK-ove stalne odjemalce, kupce. Sicer pa je v tem obratu v zaključni fazi velika naložba za povečanje proizvodnje aluminijevih past, kar osemsto ton letno je bodo posledje lahko proizvedli. Draga, uvožena računalniško vodena oprema, pa bo ob večji količini zagotavljala tudi boljše kakovost specialnih prahov.«

Težave zaradi pomanjkanja primarnega bencina

V tozdu Kamnik predelujejo plastične mase. Kar 2300 ton let-

no je njegova zmogljivost. Tu nastajajo plastične folije za potrebe gradbeništvu, industrije in kmetijstva – za embalaranje (steklena volna in Tervol je na primer v njihovi embalaži) vseh vrst izdelkov, tudi Tosama je njihov odjemalec. Po besedah direktorja Petra Škufca so lani nastajali v tem obratu zastoji zaradi težav pri oskrbi jugoslovanskega tržišča z naftnimi derivati, točneje primarnim bencinom (za polietilen, polipropilen). Zaradi omejene energetske bilance ga na našem tržišču ne proizvedejo dovolj, uvožen pa je dražji. Primarnokljaj primarnega bencina na trgu je pomenil tudi bistveno višje cene polietilenskih granulato. V KIK-u pa zaradi manjše dobave surovin domačih proizvajalcev proizvodnih zmogljivosti niso imeli izkoriščenih.

V tozdu Kamnik bodo v aprilu bogatejši za nov tiskarski stroj in stroj za razrez folije – naložba je vredna okrog 700.000 švicarskih frankov. »Posodabljati moramo tudi drugo proizvodnjo – od proizvodnje smodnika do gospodarskih razstreliv. Predvsem pa si v delovni organizaciji prizadevamo, da čimveč fizičnega dela nadomestimo s strojnimi, kljub temu v naši delovni organizaciji ni tehnoloških viškov delovne sile. Zopet zaradi specifične narave proizvodnje. Namreč, za našo delovno organizacijo v glavnem ne obstajajo šole. Vse temelji na notranjem izobraževanju, tečajih, internih izpitih, priučitvi. Če

torej na nekem mestu nastanejo viški, delavce prekvalificiramo. Od 900 delavcev ima naša delovna organizacija relativno veliko upokojencev – zaradi beneficiranja delovne dobe grede prej v pokoj. Sicer pa nam kvalificirane delovne sile celo manjka, ker že nekaj časa nismo na novo zaposlovali. Poprečni osebni dogodek za februar je bil 195 starih milijonov dinarjev. Kljub relativno nizki kvalifikacijski stopnji (od 900 jih ima 72 višjo in visoko izobrazbo, 387 srednjo, 443 pa nižjo oziroma so priučeni) so osebni dohodki na ravni občine spet na račun posebnih pogojev dela in dodatkov na nevarnost,« je razložil Peter Škufca.

Povečati izvoz

Kemijska industrija Kamnik izvažajo svoje izdelke predvsem v Zahodno Evropo. Z izvozom, približno 4 milijone dolarjev ga je bilo lani, dosegajo 13,3 odstotke celotnega prihodka delovne organizacije. Do leta 1990 nameravajo izvoz povečati na 19 odstotkov. Uvažajo pa predvsem s kliniškega področja, to so v glavnem kompenzacijski posli. Lani so uvozili za približno dva milijona dolarjev. »Ker izvažamo v glavnem v države EGS, se bojim, kaj bo po letu 1992, če naša država ne bo v tej skupnosti. Pri nas si seveda že sedaj prizadevamo doseči evropske normative in standarde in bistveno zvišati kvaliteto naših, v Evropi zelo cenjenih izdelkov,« je poudaril Peter Škufca in se ob tem dotaknil še občutljivejšega področja – ekologije.

»Naši izdelki morajo biti tudi ekološko sprejemljivi. Na polieti-

lensko vrečko bomo natisnili navodilo, kako z njo ravnati. Seveda pa je od vzgoje državljanov odvisno, da je ne odvržejo tja, kamor ne sodi. Te vrečke se namreč prav tako dajo predelati, pa tudi izgorijo brez škodljivih plinov. Opozoril pa bi rad na dvojno naravo naše družbe, ki bi sicer rada sledila svetovnim trendom, se šla ekologe, zelene in še kaj – kar je tudi po moje nedvomno nujno, vendar pa razen tega naredi zelo malo. Ekologija, varstvo naše narave, bi morala biti nacionalni program. Nobenih olajšav nam namreč ne daje za nabavo ekološko sprejemljive tehnologije, na primer. V naši delovni organizaciji smo že veliko storili za čistejšo proizvodnjo, vgradili smo vseh vrst lovilce odpadnih olj, čistilne naprave in še kaj. Vendar je to še vedno kaplja v morje. Nevarne odpadke odvažamo. V slovenskem projektu (v okviru sozda Kemija, kjer sodeluje tudi KIK) je projekt za sežig nevarnih odpadkov. V ustanavljanju je podjetje, ki bo skrbelo samo za to. Kaj hočem reči: zakonodajalec že lahko predpiše, kolikšne so količine dovoljenih strupenih snovi, ki se še tolerirajo pri izlivi v okolje, za denar pa naj poskrbijo kar firme same. Za denar, namreč, ki ga bo še dolgo časa in vedno več treba vlagati v ekološko sprejemljivejšo tehnologijo, bi morala znatna sredstva namenjati celotna družba!«

ROMANA GRČAR

Varstvo na našem domu za 4-letnega sina in dve in polletno hči iščem za čas do aprila 1990. Telefon 831-322.

Mati narava, oblagodari nam zemljico...

Pod ta naslov sem »skril« anketo o vrtničarjih, ki jih je v naši občini kar precej. Dokaz za to trditev se mi je ponudil kar sam, saj le dva naključno izbrana sogovornika nimata koticčka, kamor bi sadila solato, fižol, korenje in druge povrtine. Vsi drugi pa so na moja radovedna in včasih kar malce provokativna vprašanja radi odgovarjali. Kaj tem ljudem pomeni vrt, kaj na njem gojijo, jim kdo pomaga pri tem, kaj na njem pridelujejo in s čim gnojijo, pa preberite v nadaljevanju.

OLGA BIZJAK: »Vrt mi pomeni predvsem delovno obveznost, ne pa sprostitve. Pri današnjih cenah zelenjave nam ne preostane drugega, kot da čim več pridelamo doma in tako razbremenimo družinski proračun. Doma gojim vso povrtino, ki jo potrebujem v svoji kuhinji, od solate do krompirja.«

jo zelenjavo in cvetje tudi za prodajo?

»Na žalost imam v lasti le manjši vrtniček, v najemu pa dosti večjega, saj meri dobrih 500 kvadratnih metrov. Na njem gojim vse od povrtine do krompirja in rožic. Te zadnje so predvsem za lepoto in kdaj pa kdaj kakšno tudi odrežem in podarim. Drugače ni moja navada, da bi gojil za prodajo. Se pa zgodi, da znanci od mene dobe kdaj pa kdaj kakšno glavo solate ali »kילו ta zgodnjega« krompirja.«

Kot vrtnar prav gotovo uporabljate tudi umetna gnojila, da vam vrt bolje uspeva?

»Če se le da, umetnih gnojil ne

uporabljam, kupim pa zaščitna škropiva za zelenjavo, ki je manj odporna. To je predvsem krompir, česen, čebula, pa tudi paradiznik, ki ga imava z ženo, pa tudi ostalo sorodstvo vedno dovolj. Pri najini pokojnici bi bilo narameč težko kupovati še zelenjavo, ki je precej draga, pa še ne veš, kaj kupiš. Doma pa vedno vem, da je solata, ki jo bom jedel pri kosilu zrasla zaradi hlevskega gnoja, dežja, zemlje in mojega dela.«

JUSTINA BUSER: »Vrta nimamo, zato vam o delu na njem ne morem nič povedati. Ker stanujemo v bloku, moramo vso zelenjavo od peteršilja naprej kupovati na trgu. Nam drugega tudi ne preostane. Če hočemo imeti, moramo kupiti!«

ANA TRDINA: »Delo na vrtu me pomirja, čeprav ga imamo tik za železniško progo. Ker sem doma z grunta, ga tudi rada obdelujem, čeprav bi ga včasih raje predstavila kam ven iz mesta. Se nedolgo tega smo ga imeli za samostanom, vendar bodo menda sedaj gradili tam parkirni prostor, pa za vrtničke ni več prostora!«

Se vam ne zdi, da je to spet en lep poseg v našo mater naravo, do katere se vedno bolj mačehovsko obnašamo?

»Prav gotovo bi se ta parkirni prostor lahko gradil tudi kje drugje. Najprej naj se pospravi svinjarija za Planinko, potem pa razmislija naprej.«

Da se ne bova oddaljila od teme, se raje vrniva na vrt. S čim ga gnojite in kaj vse pridelate na njem?

»S hlevskim gnojem ga pognojim, da potem krompir, fižol in ostala zelenjava lepše uspeva. Prepričana sem namreč, da je vse, kar se vzgoji doma, bolj zdravo, kot tisto kar kupiš v trgovini ali na trgu.«

ROZKA OBOLNAR: »Ja vrt imam in rada ga obdelujem, saj si ob tem delu človek spočije živce in se nadiha svežega zraka. Na njem pridelam zelenjavo za celo družino, ki mi tudi priskoči na pomoč, če je potrebno. Sicer sta pa tako mož kot tudi sin vezana na službo in nimata preveč časa

za sukanje grabelj in motike.«

S čim pa potem gnojite, da vam vse uspeva?

»Vedno najprej s hlevskim gnojem, po potrebi pa dodam tudi umetnega, če je rast bolj počasna.«

AMALIJA JERIN: »Svojega vrta nimam, zato obdelujem najetega, na katerega posadim fižol, korenje, peteršilj, solato, pa tudi krompir.«

Vam vaša zelenjava zadostuje ali kaj kupite tudi v trgovini?

»Od drugih zelenjavo nerada kupujem, saj največkrat gnojijo z umetnimi gnojili, da hitreje in bolj bujno raste, čeprav na škodo dobrega okusa in človekovega zdravja.«

Ze pri ostalih sogovornicah sem opazil, da jim ostali družinski člani bolj malo pomagajo. Je pri vas enako?

»Ravno enako ne, saj mož postori, kar je potrebno; prekoplje zemljo, ošili fižolovke, jih posadi in še bi se kaj našlo. Drugače pa sem dela na polju vajena že od malih nog. Sem namreč nezakonška hči in že s štirimi leti so me dali služiti k tujim ljudem, kjer so me porabili tako za delo v hlevu, kot na polju. Tako je bilo vse do poroke, tako da mi lahko verjamete, da mi kmečko delo ni tuje.«

Naj mi spošтовano bralstvo oprostite, da sem sogovornike izbral le med starejšo generacijo. Drugič, ko bo na vrsti anketa o zabavnem življenju, obisku disko klubov itd., pa se bom pogovarjal z mladino. Saj veste, svoje k svojim. Pa brez zamere, vsa čast izjemam v mlajši generaciji. Toda, le zakaj jih je tako malo!?

Pa vse to delo zmore le par ženskih rok?

»Pri pripravi vrtnička (prekopavanje in gnojenje) se jim pridruži še par moških, drugače pa moža in sinova bolj poredko zanese na vrt.«

Kako velika je ta vaša obdelovalna površina in kako branite sadove svojega dela pred škodljivci?

»Vrt ravno zadostuje potrebam štiričlanske družine, če seveda rdeči polži in voluharji niso preveč aktivni. Tudi pasti, ki jih nastavlja mož, največkrat ostanejo prazne, endivija in radič pa požrta. Pa bo že kako, saj tudi letos zaradi obilnega gnojenja z domačim, hlevskim gnojem, pričakujem dobro letino.«

ANTON PETEK: »Delo na vrtu ali vrtnarjenje me sprosti, hkrati pa prinese tudi korist. Po poklicu sem namreč vrtnar in rad priznam, da mi je to delo eno od življenjskih vodil. S tem hobijem, ki mi je bil obenem tudi poklic, sem povezan celo življenje in mi ni prav nič žal. Vrtu in svojim rožicam sem nekoč posvečal po cele dneve, zadnja leta pa mi ostane kakšna urica tudi za počitek.«

Vrtnarji imajo navadno cele vrtove, ne le vrtničke, na njih goji-

Naj mi vrtničarji oprostite, ker nadaljevanje (druga anketa) ne nosi nič kaj spodbudnega naslova. Ker tudi tema o odlagališčih za smeti v naši občini, ni bila najbolj po volji anketirancem, sem dobival na vprašanje, kam bi smeti vozili sedaj, ko je dupliška jama polna, preproste odgovore – na občino!

Mislil pa, da to ni rešitev in da so bili ti predlogi izrečeni bolj v »sveti jezi«, zaradi svinjanja po naravi, ki ga lahko vsakodnevno opazujemo, pogosto pa ga tudi sami povzročamo. Saj menda ne boste rekli, da je približno petnajst divjih odlagališč v naši občini nastala zaradi naše redoljubnosti in skrbi za čisto okolje!?

JOŽE KOVAČ: »Dobro vem, da naša občina trenutno nima zakonjenega koticčka, kamor bi lahko odvažali smeti. Dupliška jama je namreč več kot polna. Slišal pa sem, da je možna lokacija njene naslednice nekje pri Topolah in da se dogovarjamo z Domžalčani o skupni jami. V to rešitev pa skoraj ne verjamem, saj bodo Kamničani tiščali v Domžale, oni pa k nam. Ostaja nam torej le upanje, da bo vsak občan pometal pred svojim pragom, kar pomeni, da smeti ne bodimo obmetavali kjer si bodi,

ampak jih odlagali v posode, ki so za to namenjene. Da danes tega ne počnemo, je zelo lahko opaziti, pogledajte le okrog sebe!«

P. S. Ker je najin pogovor tekkel med postankom v bližini železniške postaje, sva kar hitro odkrila na nekaj metrih zelene površine kup smeti, od pločevink za pivo, tetrapakov, steklenic, pa do polomljenih igračk!

ANA KODRIČ: »Dupliška jama je že dolgo problem, vendar do danes še nismo našli konkret-

ne rešitve, čeprav smo jo iskali tudi v zboru združenega dela, na občini.«

Kaj pa če bi novo odlagališče poiskali zunaj naše občine, če ga že v njej ne najdemo? Ne vem, če mislite resno, vendar jaz za takšno rešitev nisem. Moramo biti namreč toliko korektni, da bomo svoje probleme znali reševati sami in se nam ne bo treba zatekati po pomoč drugam.«

Ker pa tega vsaj do sedaj še nismo potrdili, se moramo sprijazniti z divjimi odlagališči, ki rastejo kot gobe po dežju!

»To drži in je dovolj žalostno, da ob obisku gozda najprej naletiš na kupe avtomobilske pločevine in drugih odpadkov, ki jih ljudje mirne duše transportirajo v naravo. Zato se pogosto vprašam: Kje je naša kultura?«

LOJZE LOGAR: »Vem, da nimamo pravega prostora za smetišče, ampak to nikogar preveč ne skrbi. Vsak gleda le na to, da se smeti znebi, drugo ga ne briga. Pri tem pa ve, da ga ne bo nihče oviral pri nečednem de-

nju, kot tudi to, da kaznovan zaradi take »lumparije« skoraj ne more biti. Ker je na razvitem zahodu povsem drugače, imajo tudi nedvomno čistejšje okolje.«

TOMO MALINARIČ: »S tem problemom sem dobro seznanjen in bi lahko rekel marsikatero pikro na ta račun. Pa ne bom, saj mislim, da tisti, ki kritizira, mora ponuditi boljše rešitve in tako upravičiti kritiko; jaz pa rešitve ne vidim!«

Saj imamo dovolj zelenih površin, na katerih bi se dala urediti prav krasna smetišča!

»Na žalost to že nekaj časa prakticiramo z divjimi odlagališči, namesto, da bi postavili po mestih še zabojnike za star papir

in plastiko, če jo že moramo uporabljati za vsako malenkost. Recimo, v Švici mleka sploh ne polnijo več v plastično embalažo, ampak v steklenice. Znano je namreč, da se plastični odpadki v naravi razkrajajo dolga desetletja. Ampak nas to ne zanima, kajne?«

ALOJZ SUŠNIK: »Najbrž ne bom povedal nič novega, če rečem, da mi ni vseeno, ker z očitnim svinjanjem narave uničujemo sami sebe. Mislim, da bi odpadke morali bolj ločevati, saj se nekateri dajo še predelati in koristno uporabiti. Ampak mi tega ne delamo, kar dokazuje, da tudi v tej smeri capljamo za Evropo. Kot šofer pri Integralu že na prvi pogled lahko rečem, da so naše ceste in njihova okolica med najbolj onesaženimi v Evropi. Človek gre pač jutraj od doma, skupaj z njim pa vrečka z odpadki, ki kaj kmalu obleži ob cesti, saj v stanovanje ne sodi.«

Sogovorniki so povedali svoje in ves žolč, ki so ga izlili, je upravičen. Res odmetavamo, res nas nihče ne kaznuje, res pa je tudi, da nam ni prav, da je vse zavinjano. Zato ugotavljam, da je tu težko biti pameten in prepuščam, skupaj z anketiranci, odzvojlavanju tega vozla – drugim!

MATIC ROMŠAK

Skupni interesi za proizvodnjo hrane

Tudi letos bo občinska skupnost namenila denar (1,14 milijarde dinarjev) za pospeševanje proizvodnje hrane. O finančnem načrtu in izvršitvi programa v lanskem letu in programu za letošnje leto so delegati razpravljali na četrti seji skupščine samoupravne interesne skupnosti za pospeševanje proizvodnje hrane in zagotavljanje osnovne preskrbe v naši občini. Sprejeli so tudi sklepa o likvidnostnem prelivanju sredstev skupnosti in o kratkoročnem združevanju sredstev. Omenjena interesna skupnost dela že dobro leto in je naslednica sklada za intervencije v kmetijstvo.

Poleg sredstev za pospeševanje proizvodnje hrane so sedaj vključena tudi sredstva za blagovne rezerve in osnovno preskrbo. Še vedno pa je poudarek na kmetijstvu. Od pol odstotka sredstev, ki se zbirajo iz dohodka, gre na-

mreč kar šestdeset odstotkov za pospeševanje proizvodnje hrane. Upravičenci so kmetje kooperanti. Da pridejo do njih, se morajo obrniti na kmetijsko pospeševalno službo pri kmetijski zadrugi Emona. Ker mnogi kmetje ne vedo za vse te možnosti, je pospeševalna služba dolžna, da jih obvešča, nam je povedal Tone Kotonik, ki na občinskem komiteju za družbenoekonomski razvoj skrbi za kmetijstvo.

Po programu dela za letošnje leto bo skupnost namenjala denar za kmetijsko pospeševalno službo, za nadomestila dela obresti za posojila, regrese pri ceni umetnega osemenjevanja (polovico cene plača sis), za zavarovanje živine (skupnost sofinancira polovico zavarovalne premije).

Za pospeševanje proizvodnje hrane bo skupnost namenjala še regres za mineralna gnojila, skupnost bo zagotovila sredstva

za vzdrževanja skupnih pašnikov, za ureditev pašnika za intenzivno pašno-košno rabo, za sofinanciranje »A« kontrole, zatiranje kroničnega mastitisa pri kravah, za semensko koruzo, za pospeševanje razvoja konjereje (milijon dinarjev za nakup plemenskih kobil A in B rodovnika in regresiranje cene pri pristupu kobil) za izdelavo tehnične dokumentacije in melioracijo kmetijskih zemljišč. Skupnost bo na menjala del sredstev tudi za izobraževanje, analizo zemlje in krme, plačilo prispevka za biološka vlaganja (do dvajset kubikov posekanega lesa), financiranje izkopov za gospodarska poslopja, plačilo gradbenih projektov, plačilo zdravil in stroškov pregledov čebel v višini 50 odstotkov, sofinanciranje raziskav v sadovnjaku TP Kočna in obnove sadovnjakov v višini, ki jo določi odbor za pospeševanje tržne proizvodnje hrane.

R. G.

TURISTIČNI IZLETI ZA LETO 1989

- Izlet v Brkine (ogled Škocjanskih jam in krajev Brkini, Barke, Slivje, Hudo, Prem, Ilirska Bistrica, Knežak, Mašun). Izlet bo soboto, 15. aprila 1989, odhod s Trga prijateljstva ob 6. uri.
- Izlet na Kozjansko (Senovo, Brestanica, Podsreda, Podčetrtek – kopanje, Olimlje, Kozje). Izlet bo 20. maja 1989. Odhod ob 6. uri.
- Izlet na Plitvice (Metlika, Karlovac). Izlet bo 17. junija, odhod ob 5. uri.
- Izlet v Avstrijo (Ljubelj, Pliberk – nakup, Šentanel – kosilo v kmečkem turizmu, Poljane, Ravne na Koroškem, Slovenj Gradec). Izlet bo 15. julija. Odhod ob 6. uri.
- Izlet v Italijo (Gorica, Oslavje, Kalvarija, Oglej-Akuilea, Gradec, Vitanje – kosilo v kmečkem turizmu). Izlet bo 16. septembra ob 6. uri.

Turistično društvo Kamnik

O delu SPV v prvem trimesečju

V okviru programa MINUS 10% je SPV občine Kamnik v prvem trimesečju leta 1989, v sodelovanju z delavci PM Kamnik, realiziral sledeče akcije:

– predavanje oz. seznanitev poklicnih voznikov z novostmi ZTVCP in ustreznimi podzakonskimi predpisi (predavanja so potekala v: DO GRADITELJ, KIK, Obrtnem združenju Kamnik).

– akcija »BREZHIBNO VOZILLO JE VARNO VOZILLO« in »psihofizično stanje voznikov«.

– akcija »VARNA POT V INIZ VRTCA«.

– ogled prometnega režima mesta Ljubljana,
– predavanje za starše otrok, ki obiskujejo malo šolo v VVO Anton Medved in enotah na Bakovniku in Duplici,

Prodajalna »Pri zelenem listu«

Kar nekoliko neopazno smo v Kamniku na Kidričevi 24 dobili novo prodajalno sadja in zelenjave. Trgovina je bila odprta 3. marca. Lastnik je Azizi Refik, ki sicer živi v Kamniku že sedem let.

Lepo urejeni prodajni prostori in smiselni razpored prodajnega blaga kupce privlači, da ob zelo izbrani ponudbi in konkurenčnih cenah posegajo po kvalitetnih artiklih.

V pogovoru z osebjem smo izvedeli, da imajo kar dobro prodajo. To jim vliva upanje, da bo prodaja dobro tekla.

Prodajalna v starem mestnem jedru Kamnika predstavlja nov kamenček pri oživitvi sicer nekoliko zapostavljene dela mesta

po novi prometni ureditvi. Trgovina s sadjem in zelenjavo bo med ostalim popestrila ponudbo tudi ob nedeljah in praznikih, kupci bodo imeli več možnosti izbire in ne nazadnje, več sredstev bo ostalo v Kamniku.

S krepitvijo in širitvijo kroga prodajalnih družbenega in zasebnega sektorja bo med drugim povečano medsebojno tekmovanje, koristi od tega pa naj bi imeli predvsem kupci, kar je tudi prav.

Urejanje mestnega jedra je problem vseh, zato bodo prodajalne in drugi lokali dajali temu predeluzi živahnemu utripom tudi svoj smisel. Upajmo, da na popolno ureditev ne bo treba predolgo čakati.

STANE SIMŠIČ

– poostreni nadzor nad prometnim režimom v Kidričevi ulici, kjer je bilo opozorjenih čez 150 voznikov osebnih avtomobilov in ostalih udeležencev v prometu,

– vključitev v akcijo »KAJ VEŠ O PROMETU«. K tej akciji je pristopil tudi TOMOS KOPER s svojo akcijo »TOMOS ZA VARNEŠO VOŽNJO«. V zvezi s tem je bilo izvedeno testiranje za učence 8. razredov vseh OŠ v občini Kamnik. Na osnovi testiranja smo dobili podatke o tem, koliko učenci 8. razredov obvladajo cestno prometne predpise in njihovo pripravljenost samostojnega vključevanja v promet kot voznikov koles in koles z motorjem,

– priprave na občinsko tekmovanje »KAJ VEŠ O PROMETU«, ki bo potekalo dne 8. 4. 1989 s pričetkom ob 8. uri pri osnovni šoli Toma Brejca v Kamniku. Tekmovanje je namenjeno učencem OŠ (5. in 6. razred – 3. skupina in 7. in 8. razred – 4. skupina), kakor tudi dijakom srednjega usmerjenega izobraževanja (SENŠ Rudolf Maister in SAŠ). Samo tekmovanje vsebuje:

1. Testiranje, ki traja 45 minut
2. Spretnostna vožnja po poligonu
3. Ocenjevanje vožnje po prometnih površinah

Občinsko tekmovanje »KAJ VEŠ O PROMETU« služi kot izhodišče za republiško tekmovanje pod istim nazivom, ki bo potekalo 22. 4. 89 v Mariboru, pod pokroviteljstvom SO MARIBOR-TABOR in katerega se bosta udeležila tudi 2 naša predstavnika.

TAJNIK SPV
Dušan ŽUMER, l. r.

Solidarnost ni črka na papirju

Sedemnajstega februarja sta Anton Matjan in nečak Stane iz Raven št. 8 v Tuhinju v požaru izgubila hišo z gospodarskim poslopjem. Požar je bil tako silovit, da sta uspele rešiti le lastni življenji. Krajevna organizacija Rdečega križa Šmartno, s predsednikom Ivanom Močnikom, se je takoj zglasila s sporočilom v Občinski organizaciji RK Kamnik. Veseli smo bili, da smo iz skladišča oblačil in obutve OO RK Kamnik lahko nemudoma pomagali.

V soglasju s svetom krajevne skupnosti je krajevna organizacija Rdečega križa Šmartno pričela sprejemati spontano pomoč članov Rdečega križa. S prispevki na žiro račun 50140-645-67175 pri KS Šmartno v Tuhinju v višini 13.000.000 din so omogočili prizadetima v nesreči, da bosta za ta nepovratna sredstva nabavila gradbeni material za novi dom. Solidarni so bili tudi v sosednji krajevni organizaciji Rdečega križa Zgornji Tuhinj s predsednico Marijo Žavbi. Sosedsko pomoč so obogatili za 6.500.000 din v materialni obliki – preko odprtega računa.

Z zadovoljstvom so se krajani v krajevni skupnosti Šmartno že dogovorili za prostovoljno pomoč pri graditvi novega doma.

V Kamniku bi radi pomagali še mladi mamiči z 2 in 4 leta starima sinovoma. Potrebne postelje s posteljino, ozko omaro za oblačila in sobni stol; deška oblačila za starost otrok od dveh do 14 let pa potrebujemo še za dve družini.

Marija Zagorc
OO RK Kamnik

SVINJSKI TRG ...

Tako se je včasih imenoval Trg svobode v najstarejšem delu Kamnika. Kljub novemu imenu je svinjarija ostala, prebivalci sami pa se nič kaj ne trudijo, da bi uglednemu imenu dodali še ugleden izgled. Kaj hočemo, je že tako, da ni dovolj, če se zamenja le ime.

D. G.

Nova trgovina z železnino

Na Ljubljanski 1/č v Kamniku, v bivših prostorih knjigarne, so pred dnevi izročili prometu novo trgovino TITAN – KOČNA. Trgovsko podjetje Kočna in Titan sta uredila specializirano prodajalno, kjer bo možno kupiti vse izdelke Titanovega programa, namenjenega široki potrošnji.

Poslovodja Stane Lamprečnik pravi, da je trgovina v sestavi Kočne Kamnik, prodajala bo ekskluzivno za Titan in kasneje za njihove poslovne partnerje v sestavi SIKOP (Lama, Liv, Kovinoplastika, Titan).

V kratkem bodo dejavnost razširili. Serviser bo izdeloval nove ključke, cilindre, popraviljal bo eventualne okvare na izdelkih Titana in opravljal še druge zanimivosti. To bo privabilo marsikaterega kupca, da si bo lično trgovino ogledal, nato pa v njej kupoval.

Za Kamnik je to še ena nova pridobitev. Industrijska proizvodnja se tesneje povezuje s potrošniki, tokrat Titan in Kočna, s čimer bo kupcem olajšana izbira in približana prodaja.

STANE SIMŠIČ

Obvestilo vsem ljubiteljem šahovske igre

Izvršni odbor Šahovskega društva Kamnik obvešča vse ljubitelje šaha, da organizira v počastitev praznika dela – 1. maja odprt hitropotezni (na pet minut) nagradni šahovski brzoturnir, ki bo v **ponedeljek, 24. aprila 1989, s pričetkom ob 17. uri**, v prostorih Šahovskega društva Kamnik, Kolodvorska 5.

Štartnina znaša 5.000 din. Dijaki in študenti so štartnine oproščeni.

Vljudno vabljeni!

IZVRŠNI ODBOR ŠD KAMNIK

Fotografska razstava posvečena ženam

Vsakoletna »spomladanska« predstavitev foto-kino kluba Mavrica iz Radomelj, letos že tretja zapored, v kamniškem razstavišču Veronika, je postala že tradicionalna. Tako je tudi prav, saj so avtorji, ki jih vodi mentor, mednarodni mojster EFLAP Vlastja Simončič, dosegli visok kvaliteten nivo umetniške fotografije, tako po formalni kot tudi tehnični izvedbi.

Že lanskoletna razstava z naslovom »Kamnik v našem objektivu« je bila tematska: Tudi letošnja, z delovnim naslovom »Takošne te srečujem«, sovpada s praznikom žensk in je posvečena ženam. Razstava obsega fotografije žena v različnih življenjskih trenutkih in dobah, v različnih okoliščinah, situacijah, razpoloženjih. Fotografije so se podali celo v kamniške delovne organizacije in ujeli v svoje objektivne delovni dan mnogih žensk, za strojem, v laboratoriju, v kuhinji in menzi, pisarni, kratka v delovnem okolju vsakdanjika.

Razstavlja osem avtorjev. Mentor in starosta skupine Vlastja Simončič razstavlja tri, po izvedbi vseokrog vrhunske ženske portrete. Z igro struktur, svetlobe in senco ali zabrisanostjo je dosegel presenetljive psihološke portretne študije. S klasično rafiniranostjo predstavlja v treh fotografijah še kmečko ženo pri opravljanju v kuhinji, hlevu, na polju. Tudi Lojze Popelar razstavlja dva fotografska portreta. Še posebej je zanimiva, na za portret neobičajnem podolžnem formatu izvedena podoba starejše kmeč-

ke žene, ki je morda najlepša fotografija na tej razstavi. Največ del je prispeval Janez Kosmač. Njegov motivni svet sega od klasičnega portreta do žanrskih motivov: žena na delovnem mestu, pri igranju kitare, pri pogovoru, družina, upokoženke pri praznovanju, kratka ovekovečeni trenutki iz življenjskega utripa. Mlado družino, morda celo svojo, je v dveh fotografijah predstavila Meti Cerar. Materinstvo bi najbrž naslovili subtilno fotografsko študijo matere z otrokom avtorice Vlaste Jenčič, ki je prispevala še zanimivi fotografiji dekle pred ogledalom in neme govorice rok. Mimi Pollak se ukvarja s fotografijo, ki je morda še najbližja reportažni, zato se je napolnila v tovarno in zabeležila delovni dan žena, za stavkami, stroji, ali v kuhinji. Podobno je fotografsko beležil tovarniško vzdušje za stroji Darko Berovič, ki pa je prispeval tudi zanimiv ženski portret. Serijo fotografij Franca Cerarja bi lahko imenovali socialna tematika. Njegove starke s trga, s svojimi vozički in cizami, nas opozarjajo na marginalni svet ljudi z roba, ki mu v vsesplošnem prehitrem ritmu življenja le redkokdaj prislusnemo.

Ob otvoritvi je, poleg glasbenega programa, spregovoril še Vlastja Simončič in povedal to in ono zanimivost iz sveta fotografije, člani pa so pokazali še serijo barvnih diapozitivov. Razstava v organizaciji ZKO Kamnik je bila na ogled od 16. do 25. marca 1989.

DUŠAN LIPOVEC

Me za vas, podčrtano z ljubeznijo

Dragi Kamničani! Prijazno trkamo na vaša vrata, da vam sporočimo prijetno novičko o nekem lepem, zabavnoglasbenem večeru, obarvanem z modernimi utrinki časa, v katerem živimo. Na ustih imamo prijazno povabilo, da bi večer ne minil brez vas.

Neznank je za začetek dovolj, zato bo od tu dalje naše prijazno povabilo bolj konkretno.

Kolesarke brhke, krhke in manj krhke, ki pridelujemo varno jesen življenja v tovarni Svilanit in njeni okolici, se odpravljamo

že petič na kolesarsko turo imenovano DOBER DAN, NAŠI! Ampak tokrat smo ji dodali še: HELLO OURS in BONJOUR NOS GENS, saj se svojimi jeklenimi konjički podajamo, verjemite ali ne, čez lužo v Kanado. Trinajsti junij bo naš srečni dan; tega dne bomo zapustile našo malo domovino in prenesle slovensko besedo sedem tisoč kilometrov daleč, izseljencem v Kanado, ljudem, ki jih je želja po belem kruhu iztrgala iz rodne zemlje slovenske... Ponesle

dober dan, naši

jim bomo tudi vonj ajdinih polj, bistrino potokov, šepet vetra, ki venomer in venomer ovija našo malo domovino v edino, ki jo imamo. Za vse življenje! Tako smo zapisale v malo drobno knjižico in objavile, da se bomo peljale z našimi željami in hotenji od Toronto do Montreala, da bo povsod zadišalo po domovini, naši skupni in edini.

A vrnil se bomo, kot lastovice, ki vedno znova in znova spletajo gnezda le v domačih hlevih.

To ni pravljica in tudi me ni smo princese, da bi nas princi na belih konjih, iz ljubezni in ne za cekine, popeljati čez lužo... Škoda, bilo bi tako enostavno, saj se vse pravljice srečno končajo... Ampak to ni vzrok, da bi »kolesa« vrgle v koruzo in se dragemu potovanju odpovedale.

Zato tudi ideja o organizaciji nekega prijetnega večera...

Industrija pohištva Stol Kamnik, Ljubljanska 45

objavlja

Javno zbiranje ponudb za odprodajo dveh objektov v centru vasi Motnik

in sicer:

1. delavnico s pritklinami v skupni izmeri 300 m²
2. stanovanjsko hišo v izmeri 187 m². Del hiše je zaseden

K objektoma spada tudi funkcionalno zemljišče Izklicna cena objektov je tista, ki jo določijo sodno zapriseženi cenilec in se revalorizira na dan prodaje. V ceni ni vračunan davek na promet nepremičnin, ki ga plača kupec.

Pisne ponudbe je treba oddati v roku 8 dni od objave na naslov: Industrija pohištva Stol Kamnik, Ljubljanska 45, Splošni sektor.

Pod Prešernovo glavo

Gledališka skupina SENŠRM, Gledališče pod mostom, ki jo vodi profesorica Tina Romšak, je v soboto, 1. aprila, uprizorila komedijo Alenke Goljevšček z naslovom Pod Prešernovo glavo. To je bil zadnji gledališki dogodek v okviru Srečanja dramskih skupin v Kamniku in treba je priznati, tako akterjem, kot mentorici, da je bil zaključek teh dramskih združenj skozi tri tedne navdušujoč. Vsi, ki smo si že lani ogledali te mlade igralce v igrici Priložnostni zdravnik, smo pričakovali pristrano igro, ne pa tudi že skoraj profesionalen odnos, ki so ga vsi skupaj pokazali in navdušili dobrih dvesto gledalcev.

Komedija odpira družbeno problematiko, ki je zaostrela odnose na področju izobraževanja ob reformi srednjega šolstva. Mnoge šole se niso strinjale z združitvami, ki jih je na najbolj posrečeno odredil Zavod za šolstvo, saj družboslovci in kovinarji ter veterinarji in matematiki res ne sodijo pod isto streho, pa čeprav pod parolo - združimo delavstvo in neposredno proizvodnjo z inteligenco.

V središču pozornosti te komedije je učiteljska zbornica s posameznimi človeškimi usodami, ki pa tu in tam predrejo močno zunanjo lupino tipičnosti - kakršne

bi najbrž lahko našli v vsaki od učiteljskih zbornic, širom naše domovine.

Mirno idilo učiteljskega sožitja, ki pa je le navidezno, v odmoru pretrese vest o skorajšnji selitvi šole in združitvi s kovinarji. Protest je še toliko večji zaradi tega, ker je njihova šola kulturološke smeri pravkar dobila novo ime, po pesniku Francetu Prešernu. Vendar protesti učiteljev ostanejo brez odziva, saj jim politične strukture odgovarjajo, da je taka združitve najcenejša in najracionalnejša, pa čeprav na škodo otrok. Bodo že preboleli! Konfliktno situacijo še zaostri pojav »sovražnih parol« po zido-

vih šole, kar sproži preiskavo, različno interpretiranje napisov, priznanje krivca - sina visokega političnega funkcionarja in konec koncev razrešitev ravnatelja ter nostalgčno slovo učiteljev od nekdanje šole, ki je vzgojila vrsto odličnih ljudi, uspešnih na vseh področjih našega življenja.

Med mladimi igralci so s svojo prisrčnostjo, pa tudi kvalitetno igro posebej ugajali Boštjan Napotnik, Barbara Božič, Marša Jančigaj, Urša Loboda, Mirjam Mihelčič, Marko Peterlin, Iztok Polanc in Jure Kern, ki skupaj z ostalimi tvorijo krasen dijaško - učiteljski kolektiv. Cestitam!

MATIC ROMŠAK

Predaja invalidskih vozil v ZUIM. Dobitniki: Boštjan Avsec, Rajko Junkan, Damjan Skutnik in Milan Tomaš (gojenci zavoda) ter Aleš Pinterič, učenec 4. r. OŠ. v Ptuj, skupaj z direktorjem ZUIM Davorinom Dominkušom (Foto: M. Ciglič)

Humanost ne pozna meja

Gojenci ZUIM veseli darila iz Kanade

V spoznanju, da se ljudje vse bolj zapiramo za lastne plotove, da imamo vse manj časa do sočloveka in da se kregamo čez republiške meje, je vest o dobrem delu iz Kanade pravi oblič.

V deževnem aprilskem ponedeljku so se v avli na prigodni slovesnosti zbrali predstavniki sedme sile in Zavoda za usposabljanje invalidne mladine Kamnik. Vzrok te slovesnosti je bila predaja električnih invalidskih vo-

zičkov. Teh pet vozil so v ZUIM poslali člani Rotary kluba. To je mednarodna organizacija, ki pomaga ljudem v stiskah. Njihovo načelo je »Roka roko umije«, je v uvodnem govoru povedal prof., ortoped specialist Pečak, ki je tudi zunanji sodelavec zavoda. Zvedeli smo, da je ta klub imel sedež tudi v Ljubljani, a to še v stari Jugoslaviji. Sodelovanje s tem klubom goji prof. Pečak že vrsto let in tako je prišlo do sodelovanja z ZUIM Kamnik.

Pa še eno srečno naključje je

botrovalo in to da je predsednik tega kluba v Kanadi naš rojak Rajko Bukovc. V sklop tega sodelovanja sodi tudi izmenjava strokovnjakov iz različnih dežel. Ob koncu je direktor ZUIM Davorin Dominkuš tudi uradno predal vseh pet električnih vozil v uporabo z namenom, da bodo čim dlje pomagali premagovati vsakodnevne težave. Takšna gesta je primer, kako se da možnost otrokom, da se vklopijo v življenje.

FRANC PESTOTNIK

Velik uspeh majhnega društva

Društvo za pomoč duševno prizadetim Domžale-Kamnik je ob izdaji kompleta novoletnih voščilnic naletelo na izredno ugoden odmev tako med kupci, kot med likovnimi kritiki.

Dobrodelne akcije humanitarne značaja so v zadnjem času v svetu vse bolj pogoste in nemalo velikih in pomembnih firm v tujini namenja precej denarja v ta namen. Pri nas žal ljudje še vedno nimajo pravega posluha in odnosa do takih akcij, čeprav se tudi že počasi začenejo zavedati njihovega poslanstva.

Morda je prav zaradi težjih pogojev, s katerimi se srečujejo organizatorji humanitarnih akcij pri nas, toliko pomembnejši in vse hvale vreden pogumni korak domžalsko-kamniškega Društva za pomoč duševno prizadetim, ki je lani izdalo komplet dvanajstih novoletnih voščilnic v spoštljivi nakladi 18 tisoč izvodov. Pri prvih korakih so izvedevnim članom društva nesebično priskočili na pomoč akademski grafik Črtomir Freljih, ki je prispeval grafično podobo voščilnic, zasebni tiskar Peter Rejc je za simbolično ceno odtisnil celotno naklado, Papirnica Količev je darovala papir za tisk in embalažo, pri papirnem galanterijskem delu pa sta - tudi brezplačno - pomagala

la Edigs iz Mengša in Mladinska knjiga. Uspešen izid podviga tega malega društva pa so zagotovili močnejši prednaročniki, med njimi so bili poleg Papirnice Količev in Mladinske knjige še Napredok Domžale, Kočna Kamnik, Edigs Mengeš, Toko Domžale, domžalski izvršni svet, republiški Komite za mednarodne odnose in Zveza društev slovenskih likovnih umetnikov. Za zahtevno organizacijsko - tudi povsem prostovoljno delo pa so bili zaslužni INCE iz Mengša in seveda prizadevni člani izvršnega odbora društva.

Seveda je prav, da predstavimo poslanstvo te akcije. Z zbranimi sredstvi je društvo znatno pripomoglo pri uresničevanju delno rednega izobraževanja in vzgoje duševno prizadetih, predvsem pa pri izpolnjevanju dopolnilnega programa, za katerega spriči težkega gospodarskega položaja družba ne more zagotavljati potrebnih sredstev. Tako bo društvo z zbranim denarjem lahko duševno prizadetim otrokom nudilo vsaj del tistega, kar imajo zdravi otroci. Novoletna prireditev in obdaritev je že bila uspešno izpeljana, otrokom pa bodo omogočili tudi letovanje. Z voščilnicami, ki so bile sicer cenejše od Unicefovih, po kvali-

teti pa zagotovo na enaki ravni, je društvo na ta način omogočilo lažje delo tudi strokovnim delavcem v organizacijah, ki skrbijo za duševno prizadete, to sta osnovnik šoli Olge Avbelj v Domžalah in 27. julij v Kamniku in Center za varstvo in usposabljanje invalidnih oseb v Mengšu (INCE).

Nedavni uspeh je opogumil organizatorje, da bodo ponovili akcijo tudi v letošnjem letu. Čeprav pomlad šele prihaja, pa želijo opozoriti vse, ki bi radi podprli njihova humanitarna prizadevanja, da pripravljajo dva kompleta spet zelo kvalitetnih novoletnih voščilnic, in sicer reprodukcije originalnih barvnih grafik na temo »Slovanski nakit« akademskega grafika Črtomirja Freljaha in umetniško barvno fotografijo na temo »Slovenska pokrajina« avtorja Danila Peterca. Na društvu že zbirajo prednaročila za oba kompleta (po 12 voščilnic z ovojnicami) po prednaročniški ceni 15.000 dinarjev, ki velja do 31. maja tega leta. Kasneje bo cena znatno višja. Vsi, ki se zanimate za naročilo voščilnic, se obrnite na Društvo za pomoč duševno prizadetim Domžale-Kamnik, Ropretova pot 1, 61234 Mengeš, telefon (061) 737-315.

TOMAŽ BOLE

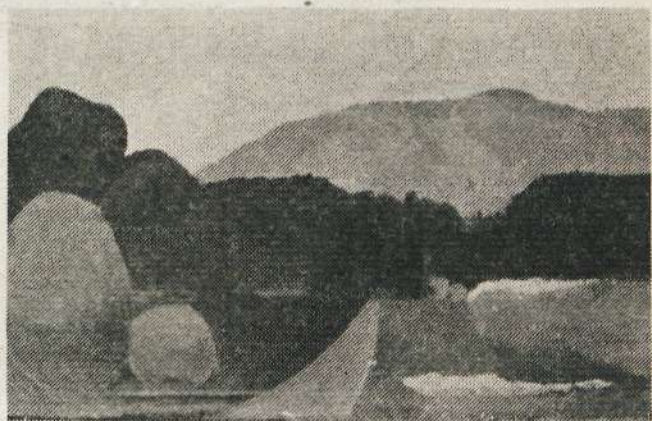
Lipovčeva razstava podaljšana

Slikarsko razstavo akademskega slikarja Dušana Lipovca iz Kamnika, ki razstavlja svoje najnovejše akvarele, gvaše in tempera na temo »Slovenska pokrajina« v Stolovem Intieru na Duplici, so zaradi zanimanja občinstva podaljšali. Tako bo razstava odprta predvidoma do konca maja.

Ob razstavi je likovni kritik, umetnostni zgodovinar Franc Zalar zapisal sledeče.

Za mladega kamniškega, na ljubljanski akademiji za likovno umetnost šolanega slikarja Dušana Lipovca bi lahko trdili, da je pri svojem odločanju izbral dokaj srečno pot, nekakšno »zlato sredino« med klasično izkušnjo, pridobitvami »moderne klasike« in vznemirljivo živahnostjo sodobnega likovnega iskanja. Dejstvo je, da pojave oblike pejzaža in vedute, ki so najpogostejša motiva v Lipovčevih likovnih stvaritvah kljub sproščeni in sodobni slikarski transpoziciji, še vedno ostajajo »otipljivo« navzoče v njegovih delih.

V novejših razstavljenih Lipovčevih akvarelih in temperah

Pokrajina z drevesi, tempera 1988

se srečujemo tudi z naplavinami močnega avtorjevega čustvenega doživljanja, z neko novo resničnostjo vidnega sveta, ki je zgolj umetnikova intimna notranja last. Evokacijski motiv se je potom subtilne stilizacije, mehko in mokro prelivajočih se barvnih lis ter subtilnega grafizma risbe ustvarjene s potezami čopiča, spreminil v intimistično poetično vizijo, v tisto zvrst lirične podobe, ki naravnost izziva k bogat-

stvu subjektivnih razlag. Vendar tudi v teh novejših Lipovčevih stvaritvah, zlasti v akvarelu, spet opazimo prevladovanje avtorjeve značilne barvne lestvice; predvsem je tu prisotna zelena, ki zapoje v nešteti najfinejših barvnih odtentkih. Ne bomo se zmotili, če zapišemo, da je prav v tej lirični ubranosti, v posebnem barvnem razpoloženju Lipovčevih akvarelov, gvašev in temper, nekaj domačega in izvirno slovenskega.

Ustvarjalci, predstavite se!

Nemalokrat niti ne slutimo, kakšen ustvarjalni duh biva v našem sosedu ali naključnemu znancu ali pa v sokrajanu.

Nekateri rešijo, drugi rezbarijo, kiparijo, izdelujejo drobne predmete, žejejo v les, izdelujejo gobelene, imajo kvačkane izdelke ali pa se bavijo s čim ustvarjalnim, kar bi lahko pokazali na razstavi. Da, pripravljamo razstavo ustvarjalnosti krajanov KS Kamniška Bistrica, Godič in Črna! Razstavo pripravlja Turistično društvo Kamniška Bistrica, ki

deluje v teh treh krajevnih skupnostih.

Na tej razstavi bodo lahko razstavljali tisti, ki živijo v eni od teh krajevnih skupnosti ali pa so bili to rojeni. Predlagamo vam, da pošljete svojo prijavo na naslov Turistično društvo Kamniška Bistrica, Stahovica 3, 61242 Stahovica. Lahko se javite tudi osebno. Razstavo bi organizirali ob krajevnem prazniku, združeni s kulturnim programom. Pred razstavo bomo organizirali pogovor s prijavitelji. Ustvarjalci nimajo vedno dovolj poguma ali pa so preveč kritični do svojega dela. Zato jim pomagajte s spodbudo ali pa jih recimo kar prijavite. Pa še to. Prijave naj bi dobili do konca meseca aprila.

FRANC PESTOTNIK

Glasbena šola

Naše mesto se lahko pohvali tudi z glasbeno šolo. Ker imam rad glasbo, sem se v glasbeno šolo tudi vpisal že v drugem razredu. Obiskujem pouk teorije, to je nauk o glasbi: Moj instrument je violončelo, ki spada med godalne instrumente. Moja tovarišica je profesorica Skalarjeva, ki me poučuje v teoretičnem in tudi praktičnem pouku.

Svet glasbe je napisan v notah in če teh ne poznaš, ne moreš igrati na instrument. Z dobro voljo in veliko vadbe hitro nastanejo majhne melodije. V začetku so hripave, po nekaj urah vaj pa so čudovite in lepo vznemilne. Rad igram violončelo in sem zadovoljen če me tovarišica pohvali. Nekajkrat sem že nastopal.

Mitja Račić, 5. c. nov, krožek OŠ F. Albreht

Utrinki iz kina Dom

Čeprav se v kamniški dvorani vrtijo tudi filmi, ki so trenutno pri vrhu liste gledanosti pri nas, se obisk predstavlja še vedno zmanjšuje. In ker dvorana ni v lasti upravitelja, tudi ni pričakovati kakšne posodobitve, saj se ekonomsko, dolgoročno gledano, verjetno niti ne bi izplačala. Tistim, ki jim platno še vedno pomeni več, kot videorekorder, pa ne bomo zamerili, ampak se jim včasih tudi pridružili.

Nekaj lepih priložnosti bomo imeli že pri izidu našega časopisa. Za ljubitelje Charlesa Bronsona bo kot nalašč kriminalka z naslovom Kokain ne odpušča, za bolj nežne dušice pa ameriška različica francoskega filma Trije možje in zibelka, z naslovom Trije možje in otrok (v ljubljanskih kinematografih so naslov Three men and a baby prevedli bolj po domače - Pred vrta je dojenček). V njem nastopajo trije »maho« fantje Steve Guttenberg, Tom Selleck in Ted Davison, ki jim gre osvajanje deklet in vrtenje kolta (v drugih filmih) neprimer- no bolje od rok, kot nega dojenčka. Presenečenje mesca aprila bo

film o življenju Johanna Strausa, avstrijskega skladatelja in dirigenta, znanega pod imenom »Kralj valčka«. Skozi film nas bo spremljala njegova glasba, od valčkov do oper, zato ne zamudite te priložnosti. Ljubitelje srhljivk pa bosta pritegnila sedmi del filma Petek 13. in Carpenterjeva mojstrovina Knez teme, ki je lani v Avoriazu dobil nagrado kritike.

Med igralci, ki letos v največji meri »šarmirajo« gledalstvo po svetu, so na opaznih mestih Dustin Hoffman, Tom Cruise in Michael Douglas. Prva dva nastopata v filmu Rain man, ki je letos pobral kar štiri oskarje in si tako prislužil laskavi naslov »Film leta«, Michaela pa smo lahko gledali v uspešnicah Wall Street in Fatal attraction.

Usodna privlačnost je izredno suggestiven film, ki nam pokaže, kakšne posledice lahko povzroči en sam skok čez plot. Mladega, poklicno in družinsko uspešnega pravnikarja, namreč z vabi v svojo posteljo obupno osamljena in privlačna sodelavka. Ko preušt-nik, ki ga igra Michael Douglas,

želi potegniti črto, zaključiti posteljno razmerje in se vrniti v varno družinsko življenje, se dogajanje obrne in prične se zaplet, ki dobiva vedno bolj grozljivo podobo. Posteljna družica ga ne želi izpustiti iz svojih rok, saj mu v upanju, da se bo vrnil k njej, neprestano greni življenje. Vpričo njega si prereže žile na rokah, mu neprestano telefonira v pisarno in domov, mu razbije avto in vdira v pisarno, nadleguje njegovo ženo in mu za nekaj ur celo ugrabi otroka, zaradi česar njegova žena povzroči prometno nezgodo.

Vse to pa ljubimki ni prineslo zadoščanja, zato se ob koncu filma pojavi nož v njuni kopalnici, z ogromnim nožem v roki, ki pa je izgubil boj proti močnejšemu orožju - pištoli!

Razpleta filma se ne bi sramovali niti Alfred Hitchcock, saj je že utopljena potencialna morilka še enkrat skočila iz banje, napolnjene z vodo in ... brrr!

Raje si film ogledte sami in vprašanje je, če vas bodo skoki čez plot še kdaj zamikali!?

MATIC ROMŠAK

Osnovna šola Frana Albrehta Kamniki

Komisija za delovna razmerja in družbeni standard

razpisuje prosto delovno mesto

čistilke šolskih prostorov za OŠ Vranja peč

s skrajšanim delovnim časom po 3 ure dnevno, za nedoločen čas.

Prijave pošljite na naš naslov v osmih dneh od razpisa.

Pomladni hit filmi

Kaj Kamničani najraje gledamo v teh pomladnih dneh? S podatki nam je spet postregel Milan Završnik, lastnik VIDEO »Z«. Podatke je zbral na podlagi izposojnih lističev, ki pričajo, da imajo Kamničani dober okus, saj so kasete z najboljšimi filmi VIDEO »Z« kar naprej med ljubitelji filma.

Poglejmo kateri filmi so to:

BUSTER, glavni igralec: Phil Collins, uspešnica v ZDA, TO YOUNG TO HERO, Ricky Schroder, HIT FILM, MANIAC COB, Tom Atkins, akcijski, WORKING GIRL, Harison Ford, HIT DRAMA, COCOON II., Steve Gootenberg, fantastika, DEMONS III., Paolo Malco, grozljivka, HELLRAISER II., Clare Higgins, grozljivka, VICE VERSA, Fred Savage, komedija, Mlinarjeva hči, GRIMOVA PRAVLJICA, MARRIED TO MOB, Michelle Pfeifer, akcijska komedija. DAMJAN GLADEK

Najstarejši godbenik se predstavlja

Johan Nograšek, fant z B-basom

Ko je pred nedavnim kamniška godba praznovala 90-letnico, so Johana Nograška z žal ali s šutenpoha, kot bi rekli domačini, obsuli s cvetjem in pohvalami. Johan je sedel v zadnji vrsti, spuščal svoj B-bas na tla in ga spet dvigoval, se priklanjal in se smehljaj, vse skupaj pa je bilo videti, da ga je močno zabavalo.

Johan je pač preстал že toliko v življenju, da bi lahko vsakomur povedal toliko stvari, da bi napisal kar celo knjigo, ob tem pa je ostal ves čas hudomušnež brez primerjave, navdušen planinec in lovec, veliki ljubitelj narave. Prav nič manj pa se ni udeleževal vseh nastopov v vseh svojih 67 letih igranja pri godbi, kar je zagotovo svojevrsten rekord tudi v Sloveniji. Ko mi je kapelnik Franci Lipičnik predlagal, da bi o Johanu napisal kakšno vrstico več, sem bil takoj navdušen nad tem, saj so mi všeč takšni »fantje« z roba stoletja, vedno pokončni in veseli, prav nič vase zaprti in zagrenjeni. Zato, klobuk dol pred Johanom, in stopimo skupaj po njegovih 88-ih stopnicah, kolikor jih je že naštel v svojem življenju.

Največje veselje – voziti godbeno cizo

Johan Nograšek je letnik 1901, torej letnik, ki ga ne delajo več. Luč sveta je zagledal na Košičah pri Tunjicah, v kmečki družini, kjer je bil devet otrok. Mladosti se spominja predvsem po tem, da je hodil večinoma še bos v šolo, da so imeli po trije v hiši ene čevlje za k maši in po največjem bogastvu v šolski torbi za malico – rdečeličnem jabolku.

»Ampak je bilo tudi veliko lepega pri nas doma. Posebno ko me je oče vzel s seboj, da sva šla ogledovat, kje poje divji petelin ali zalezovat gamsce. Ker je bil oče lovski čuvaj, sva to delala za druge gospode. O, koliko najlepše divjadi sva pripravila drugim za odstrel...«

Tako je Johan vzljudil naravo, vzljudil planine, nepokvarjene ljudi, vse tisto prvinsko, kar v življenju lahko daje pravo lepoto. Pri Viženčarju je bilo večkrat tako veselo, da je kot mlad fant samo odprtih oči požiral veselje ljudi, sam pa se še ni upal zavrteti, čeprav ga je kuharica še tako vabila. Res pa je, da mu je bilo nadvse všeč, ko je raztegnil meh Fric s šenturske gore in se je zazdelo, da noč nima več ur, same sekunde so je bile.

Oče je bil zidar, štirje bratje so bili zidarji, zato je bilo čisto samoumevno, da so tudi Johana pri trinajstih dali v roke lopato in ga postavili med zidarje na barutano, kot so rekli domačini smodnišnici. Mešal je malto, jo nosil na zidarski oder, hodil v Kamniško Bistrico po »pijačo za zidarje« in zdelo se mu je, da je vse to kar prav, ker tako pač mora biti. Tudi osnovno preživetje je bilo tako ves čas povezano z zidarjenjem, tam od Kamnika do Kranjske Gore, od Sivca do Skopja; kajpada, po celi Jugoslaviji je zidaril. In to ne samo štirideset let, nekaj več je naneslo, pa kdo bi pri 88-ih štel posamezna leta.

»Pri trinajstih letih, tik pred prvo svetovno vojno, sem se srečal tudi s kamniško godbo. Najbolj mi je bil všeč veliki boben na nizki cizi. Tekal sem za njim, kot bi bil čaroben. Gromozansko sem bil srečen, ko so mi dali ročaj cize prvič v roke in sem jo lahko sam vozil godbenikom...«

Kmalu potem je začel tudi igrati. Na B-bas.

»Veste, B-bas je težak instrument, tako na zunan kot za igranje, zato je tudi primanjkovalo tovrstnih godbenikov... Prosili so mene in rad sem ga sprejel... Vseh 67 let je zdaj z menoj, ta presneti B-bas. A ga imam rad... Daje tako lep ton, da bi ga človek kar kušnil... Menjavali so se kapelniki, midva pa sva ostala vedno ista...«

Ob sv. Jožefu na trgu

Ko je Johan Nograšek hodil s trebuhom za kruhom po vsej širni domovini, se je ob nedeljah najraje zatekal v hribe. Nekoč se je v Kranjski Gori tako zaplezal, da si je komaj rešil življenje, domov pa je prišel bos, okrvavljenih nog, po štirinajstih urah plezanja. Doživel je tudi marsikaj zanimivega z italijanskimi cariniki na Vršču – tam je bila pač meja – a vsega se ne da povedati v eni sapi. Pridite k njemu popoldne ali dajte mu v gostilni za dva deci, pa vam bo povedal še več, kot je bilo včasih res. Johan je namreč takšne vrste tisti, da zna vse obrniti na veselo, tistih »ta žalostnih« na televiziji in tudi v Kamniku je že tako in tako preveč.

»Med vojnami so bili najbolj znameniti godbeni koncerti na trgu v Kamniku ob sv. Jožefu. Igrali smo slovenske, avstrijske in nemške skladbe, od koračnic do polk in valčkov, pa tudi kaj zahtevnejšega je bilo vmes, čeprav so nas tu in tam učili tudi takšni kapelniki, ki so vse dali samo na posluš. Bilo je prav zabavno. Z drugimi besedami rečeno: godba je rastla in padala, nekaj nas, stebrov, pa smo ostajali, hahaha...«

Vsem mlajšim bi rad tudi povedal, da so bile godbe včasih edini ansambel, ki je igral za veselje ljudi. Pred veseljami so bili najprej telovadni nastopi, tudi ob godbeni spremljavi, ob skladbah, napisanih največkrat posebej za to priložnost, potem pa smo našli galski bolj poskočne, za ples. Navadno se je takšno veselje začelo ob dveh popoldne, nehajo pa točno ob enajstih zvečer. Dlje nismo noreli, ker je bilo treba drugi dan delati...«

S teh orlovskih, sokolskih in tudi godbenih veselje je ostala prenekatera druga vesela, recimo ta, da si prav tu lahko spoznal žensko za vse življenje, seveda pa se takšne skupinske ženitve med igranjem niso najboljšo obnesle. Johan se je oženil tako s Prinčevto s šutenpoha, kot so dejali še tedaj, sama pa sta si tudi postavila svoj dom nad Kamnikom.

»Tam gori sem kupil 67 arov zemlje in vse sva začela iz nič. Pri zidanju mi je poleg sestre največ pomagal Kajžen oče, pa še tega sem plačeval samo tako, da je imel pri meni hrano in kakšen

štamperle je spil povrhu. To pa je bilo tudi vse...«

Kapelniki se menjavajo, Johan ostaja

Johan Nograšek ima nad kapelniki najboljši pregled. Bili so različne kvalitete, z njimi vred pa je rastla in padala tudi kamniška godba. Vmes so bili tudi krajši premori ali celo takšni trenutki, ko je gospa Mara preprosto zaklenila godbeno sobo, instrumente pa dala celo otrokom v uporabo, češ »godbeniki so itak sami pijanci, kaj bi z njimi«, a se je nazadnje vendarle vse srečno izteklo, tudi v zdajšnje devetdesetletno.

»Najprej me je učil Podbrežnik, ki je bil vojaški godbenik. Nič nisem vedel o glasbi, zato me je veliko naučil. Vaniček je bil Čeh in je delal na občini. Za godbo je bil zelo zagnan. Pod Cibrom je bila godba še precej močnejša. Ulman ni na novo nobenega učil, zahteval je, da že vse znaš. No, in tako naprej... Ne spomnim se več natančno vseh podrobnosti...«

In kako je v zdajšnjem kapelnikom, s Francijem Lipičnikom?

»O, Lipičnik je v redu fant. Pravi, da me je vesel, samo da pridem. Tudi ni nič vzvišen. Raje igra, kot pa bi se postavil pred godbo. Pod njegovim vodstvom smo precej napredovali in še bomo. Zato pa tudi tako rad grem na vajo. Naša godba je prav z njim spet na pravi poti...«

Da je to res, je godba dokazala tudi s slavnostnim koncertom, ki je bil pester in hkrati tudi tako kvaliteten, da je zelo dostojno obeležil okroglo obletnico.

»Žena mi včasih pravi: ali res moraš na vajo... Mene pa kar potegne, ne morem vzdržati doma... Ja, zakaj pa ne, če pa sem zdrav in čil... Tisto o bližajočih se 88-ih letih pa ni treba nikomur obešati na veliki zvon...«

Od lovca do pečarja

Johan Nograšek pa ni samo najstarejši godbenik in vsestranski kriznik – redno je ob sobotah več let vlekel svoj stari meh tudi pri Vovku na Perovem – ampak je bil ves čas prav tako velik ljubitelj narave, lovec in planinec.

»Streljal sem zelo malo. Kadar pa sem, se lahko pohvalim, da nisem velikokrat zgrešil. Skoraj nikoli. Nekoč sem na Veliki planini naenkrat uplenil dva velika srnjaka. Sam. Enega sem očistil in si ga privezal okoli pasu, drugega pa sem si zadel okoli vratu, potem pa hajdi poldruge uro v dolino. Ni bila šala...«

Johan Nograšek je bil prvi v vasi, ki je imel svoje kolo, že pred drugo svetovno vojno pa tudi motor.

»Starejši Kamničani se bodo še spominjali motornih dirk od Stranj do Kamnika. Sam sem s svojim motorjem tudi poskusil na tej tekmovalni progi, a me je pri jezju tako zaneslo, da je mene vrglo na eno stran njive, motor pa na drugo in sem tako malo popustil. Med vojno so mi hoteli motor večkrat vzeti, tako eni kot drugi, a ga niso našli, ker sem v drvarnici odstranil nekaj drv, postavil motor vanjo, nato pa ga spet založil z drvimi. Po vojni sem bil prvi, ki sem se vozil z motorjem naokrog... Zgodilo pa se je tudi, da sem se ga malce preveč nabral in sem se z motorjem pripeljal s Črnicva prav do doma, na domačem dvorišču pa sem tako pogrnil, da me je samo žena še lahko pobrala...«

Prva žena je Johana umrla – z njo je imel sina, ki živi v neposredni bližini, čas pa tako teče, da se je oženil že Johanov vnuk. Po ženi smrti je bil dobra štiri leta vodvec, nato pa se je spoznal z zdajšnjo, Pavlo.

»K temu je pripomogla spet godba. Igrali smo v Motniku in moj prijatelj Kvartič mi je predstavljal prav tole Pavlo, ki jo imam zdaj... Malce sva hodila kot mačka okoli kaše, potlej sva se pa le zmenila, saj je bilo tako za oboja boljše... Včasih me, saj veste, kaj so ženske, malo zmerja, le zakaj spet tiščiš na vajo, jaz pa kar grem in se potem doma še bolje razumeva...«

Johan je kot zidar popravil in napeljal dimnike za visoke šolske peči, za prašičje kotle, za krušne peči.

»Veste, to je svojevrstna umetnost. Dimnik mora biti tak, da ne požre preveč drv in da hkrati dobro vleče. Te umetnosti me je naučil Podbrežnik z Olševka...«

Življenjski recept

Recepta za dolgo življenje po Johanovem mnenju ni.

»Zagotovo pa ne bo dolgo živel tisti, ki ne bo nič delal, ki bo samo sedel doma in premišljeval, kako mu je hudo, ki ne bo hodil v naravo, ki ne bo ljubil ničesar drugega kot le samega sebe...«

Johan je ves čas obdeloval tudi svoj vrtiček, se na veliko ukvarjal tudi z gojitvijo divjadi (kamniški lovci mu bodo, kot kaže, ostali za vedno dolžni premije za zastrupljene lisice), nasploh je bil več na planem kot v hiši.

Žena Pavla k temu dodaja: »Večkrat se je že zgodilo, da sem imela kosilo na mizi, pa je pritekel kakšen godbenik in rekel, da ni nobenega basista. Johan je vrgel gnojne vile ali štiharico v kraj in kar v samih kavbojkah stekel igrat na pogreb...«

»Veste kaj, življenje je tako lepo, da je prav škoda, ko si ga nekateri med seboj zagrenijo. Vidite, jaz pa še vedno rad delam, rad grem v družino, rad imam vse godbenike, ki so tako prijazni z menoj, dobro se imava z mojo Pavlo... ja, sto zlojcev, kaj pa nam je hudega! Sem prav jezen na tiste, ki kar naprej nekaj godrnjajo, da je kriza. Penzija res ni velika, ampak kriza pa tudi ni huda, posebno, če si v življenju kaj »skoz djal«. Jamrajo samo tisti, ki so nesposobne reve...«

Toliko življenjskega optimizma in veselja je še vedno v tem 88-letnem »fantu z B-basom s šutenpoha«. Človek je vesel, da sreča takšnega veseljaka in kar škoda je, da jih ni kaj več med nami. A veliko je tudi že to, da je Johan tu. In da bo še dolgo ostal. Kaj pa je to, teh ubogih 88 let. Abraham jih je živel devetsto, menda res luninih, a vendarle devetsto: Johan pa je tak korenjak, da bi se lahko kosal samo z najboljšimi. Srečno, Johan, tudi vnaprej.

M. LAVRIČ

Povezovalci večera: Boštjan Napotnik, Marta Zabret, Joži Jerman in Tone Fticar. Foto: T. Peterlin

Pevski zbor Cantemus in pevski zbor Loka. Foto: T. Peterlin

Prijeten kulturni večer

V petek, 24. februarja 1989, je bila v dvorani kina Dom v Kamniku prireditev, ki so jo organizirali Mešani pevski zbor »Cantemus« Kamnik z gosti. Kulturni večer z naslovom »SLOVENIJA« je bil kar se da skrbno pripravljeno. Čeprav je skupina Lubadarji (diapozitivni) odpovedala sodelovanje tik pred generalno, so se člani FKK »MAVRICA« prav tako znašli na tem mestu.

Večer se je pričel s priredbo zborovodje Janeza Klobčarja z naslovom »SLOVENIJA, MOJA DEŽELA«. Dobro voljo je

še popestril Miha Zabret z recitacijo »PIJANEC«. Večer je potekal brez napake, ob povezovalju Marte Zabret, Toneta Fticarja, Boštjana Napotnika, Joži Jerman idr. Za zaključek pa je bila spel priredba Janeza Klobčarja »Slovenija, moja dežela«, ki je bila vsem zelo pri srcu.

Prireditev nam je bila zelo všeč in upam, da bo kmalu v okolici Kamnika še kakšen tak večer, saj bi se ga z veseljem udeležili.

Uršič, Peterlin, Močnik, Lasič

1. i letnik

SENŠRM Kamnik

Industrija platnenih izdelkov Induplati

Induplati

p. o., Jarše, p. Domžale

objavila razpis za dodelitev kadrovskih štipendij za šolsko leto 1989/90, za drugi in tretji letnik in sicer:

Program (smer) oz. poklic:	Stopnja zaht. poklica	Štev. štip.	Letnik štip.
tekstilno obrtni konfek.-šivilja	IV	2	2
tekstilno obrtni konfek.-šivilja	IV	2	3
kuhar	IV	1	2
natakar	IV	1	2
ing. strojništva za energetiko	VI	1	2

Kandidati za štipendije naj pošljejo prijave oz. vloge do 15. julija na naslov: Industrija platnenih izdelkov Induplati Zg. Jarše 20, 61230 Domžale.

K prijavi oz. vlogi za štipendijo (Obr. DZS SPN – 1 Vloga za uveljavljanje socialnovarstvenih pravic) je treba obvezno priložiti:

– potrdilo o vpisu v šolo

– overjen prepis oz. fotokopijo zadnjega šolskega spričevala

– potrdilo o premoženjskem stanju družine in številu družinskih članov, ki živijo v skupnem gospodinjstvu Zidzaja oz. potrjuje ga davčna uprava in matični urad pri skupščini občine)

– potrdilo o dohodkih staršev v preteklem koledarskem letu: navedeni morajo biti vsi dohodki iz delovnega razmerja, iz kmetijstva, iz obrti in dohodki iz dela v podaljšanem delovnem času in drugih virov. Če so starši upokojnenci, priložijo odrezek od pokojnine za december 1988.

Opozorjamo kandidate, da pomanjkljivo izpolnjenih vlog in vlog brez zahtevane dokumentacije ne bomo obravnavali.

Za kadrovske štipendije lahko zaprosijo udeleženci v usmerjenem izobraževanju, pri katerih dohodek na družinskega člana ne presega povprečnega mesečnega osebnega dohodka na zaposlenega v SR Sloveniji, ugotovljenega za preteklo leto (719.544 din).

Kadrovska štipendija bo izjemoma podeljena tudi mimo navedene omejitve, če za vključevanje v posamezne vzgojnoizobraževalne programe ne bo dovolj ustreznih kandidatov, o čemer se morajo sporazumeti udeleženci samoupravnega sporazuma v občini. Prednost pri podelitvi štipendij bodo imeli kandidati z boljšim učnim uspehom in slabšim socialnim stanjem, ob izenačenih ostalih pogojih pa otroci delavskih in kmečkih družin.

Kandidate, ki se bodo prijavi v rednem razpisnem roku, bomo z rezultati izbora seznanili do 15. 8. 1989.

● Iz doma upokojnencev

Dan žena in naše sostanovke

Veliko žena je živelo pri nas že od ustanovitve Doma. Z različnimi značaji so oživljale bivanje v domski družini. Večina sočutnih, prijaznih, z željo, da pomagajo vsaj z vprašanjem, z zanimanjem za bližnje, so prispevale k boljsemu vzdušju.

So lastnosti ženski prirojene, dragocene za medsebojno življenje, pomagajo živeti. Vplivajo na vsakdanjik, na skupnost v velikem domu. So pa tudi odstopanja po značajskih potezah, po boleznih in letih, kar je treba pričakovati.

Mnoge so nas že zapustile, ostali pa so za njimi sledovi. Doprinele so svoj delež, vsaka na svoj način je pestrila naš vsakda-

njk, ki je bil s tem polnejši, prijaznejši.

Med zadnjimi, ki sta zapustili še poseben vtis, sta bili Kamničanki Josipina Černe roj. Kumer in Jana Bisko Pollakova. Bili sta med nami dalj časa. Posebno Josipina Černe je bila gibalo v naših vrstah s široko razgledanostjo in kulturo. S svojo vitalnostjo je bila priljubljena in z nasveti v problemih dobrodošla. Kot dobra gospodinja je sodelovala pri sestavi naših jedilnikov, predvsem pa je bila ljubiteljica knjig, ki jih je redno izbirala v naši knjižnici. Njeno mnenje je vplivalo še na druge. Oživljala je družbo in rada izkazovala majhne pozornosti, dokler je ni prehitela bolezen

in smo jo izgubili ob koncu lanskega leta. Prekmalu smo izgubili tudi Jano Biško Pollakovo, znano iz usnjarske družine v Kamniku. Tudi ona je družbo poživljala. Rada je čitla izbrane knjige, povabila na kavo, se pogovarjala in obujala nekdanje kamniške spomine. Žal je tudi njo bolezen odtegnila nam (in obema hčerkama) in jo utrjala iz naše srede.

Osmi marec, ki smo ga letos praznovali z domačo prireditvijo, bo obnovil in poudaril še marsikaj dobrih in lepih misli o materah in ženah, ki se jih spominjamo ali so pa še z nami, s hvaležnostjo za vse dobro, kar so nam in nam še dajejo.

M. LAVRIČ

ZAHVALA

Ob boleči in prerani izgubi naše drage mami, hčerke, tašče, stare mame in tete

MARIJE SITAR

roj. Kastelic, iz Jenkove 8 v Kamniku

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem, dr. Staretu, kolektivu Stola in medicinskemu osebju ZD Kamnik in UKC Ljubljana. Posebej hvala pevcem Solidarnosti za lepo zapete žalostinke, g. župniku za opravljeni obred in vsem, ki ste ji darovali cvetje, jo pospremili na zadnji poti in nam izrekli sožalje.

Žalujoci: hčerka Mari z možem, mama Ivana, vnukinja Mojca in Irena, nečak, nečakinja in drugo sorodstvo

Škofja Loka, Kamnik, marca 1989

ZAHVALA

Po hudi bolezni nas je v 62. letu zapustila naša draga sestra in teta

FANIKA DROLC

iz Šmarce, Bistriška 6

Zahvaljujemo se vsem, ki ste ji kakorkoli pomagali in tudi tistim, ki ste ji izkazali poslednje spoštovanje in jo pospremili na zadnji poti.

Vsi njeni

Šmarca, Mali hrib, Golice, Zg. Tuhinj, marca 1989

ZAHVALA

V 86. letu nas je zapustil dragi brat in stric

FRANC ZABAVNIK

iz Košiš 16

Iskreno se zahvaljujemo sosedom, sorodnikom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, podarjeno cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebej topla zahvala zdravstvenemu osebju ZD Kamnik, g. župniku za opravljeni obred, pevcem in govorniku tovarišu Janezu Pregledu za tople besede, s katerimi je orisal pokojnikovo življenjsko pot.

Žalujoci: vsi njegovi
Marec 1989

ZAHVALA

V 79. letu nas je zapustila draga mama, stara mama, prababica, sestra in teta

ŠTEFANIJA JANEŽIČ

z Gore pri Komendi

Najiskreneje se zahvaljujemo vsem, ki ste nas v času, ko smo se poslavljali od nje, tolažili, nam pomagali in sočustvovali z nami. Še posebej se zahvaljujemo komendskemu župniku Niku Pavliču za tople poslovilne besede in lepo opravljen pogrebni obred ter komendskim pevcem za občuteno zapete pesmi.

Žalujoci: vsi njeni

Marec 1989

ZAHVALA

V 79. letu nas je zapustila draga mama, stara mama, prababica, sestra in teta

ŠTEFANIJA JANEŽIČ

z Gore pri Komendi

Najiskreneje se zahvaljujemo vsem, ki ste nas v času, ko smo se poslavljali od nje, tolažili, nam pomagali in sočustvovali z nami. Še posebej se zahvaljujemo komendskemu župniku Niku Pavliču za tople poslovilne besede in lepo opravljen pogrebni obred ter komendskim pevcem za občuteno zapete pesmi.

Žalujoci: vsi njeni

Marec 1989

V SPOMIN

15. aprila bo minilo leto dni, odkar si nas zapustil, dragi mož in oče

FRANC HAFNER

z Gmajnice 102, Komenda

Hvala vsem, ki se ga spominjate, obiskujete njegov prerani zadnji dom, mu prinašate cvetje in prižigate svečke.

Vsi njegovi

*Glej jasne, strme visočine,
kjer sneg tam plameni,
planote glej, globoke te doline –
miru tu najdeš ti.*
(J. M. Aleksandrov)

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta in dedka

ZMAGA MAJNIKA

iz Godiča 44

se iskreno zahvaljujemo sosedom, sorodnikom, sodelavcem iz DO Zarja, prijateljem in znancem, ki ste nam v najtežjih trenutkih stali ob strani, nam izrekli sožalje, pokojniku podarili cvetje in ga pospremili na njegovi zadnji poti. Prisrčna hvala tudi pevcem Lire za občuteno zapete pesmi in gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred.

Vsi njegovi

*Ko pride dan, da jaz umrem,
mi dajte venec iz rož spleten.
Ob grobu pa zapoje mi,
slovenska pesem naj doni.*

Mnogo prežgodaj sta bolezen in smrt prekinila pošteno, delovno pot nepozabnemu možu, očetu, staremu očetu, tastu in bratu

IVANU MALIJU

iz Lok št. 11 v Tuhinju,
p. d. Sovinškovega Ivanu,
upokojenca Gozdarstva Kamnik

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, znancem, prijateljem, sosedom in sodelavcem iz DO Utok, SOZD Slovenija avto, Skupščine občine Kamnik in Gozdarstva Kamnik ter ostalim, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na zadnji poti in darovali cvetje. Posebej se zahvaljujemo za lepe besede ob slovesu tovarišem Albinu Piršu, Božu Brezočniku, Francu Hribarju-Lovru in Janezu Merčunu. Za pomoč pri organizaciji pogrebne svečanosti se zahvaljujemo DPO občine Kamnik, KO ZZB NOV Srednja vas, praporščakom, Pevskemu zboru Mavrica in Gasilskemu društvu Srednja vas. Za pomoč v času bolezni pa se iskreno zahvaljujemo dr. Kralju in dr. Kirnu ter vsem, ki ste ga obiskovali. Še enkrat iskrena hvala vsem, ki ste z nami sočustovali in nam v težkih trenutkih stali ob strani.

Žalujoci: žena Minka, hčerka Marinka, Ivanka in Zdenka z družinami, sestri Ivica in Fanika z družino.

Loke, Vrhnika, Kamnik marec 1989

ZAHVALA

V pričakovanju zaslužene upokojitve, nas je v 59. letu nenadoma zapustil ljubljeni mož, oče, stari oče, brat in tast

ANTON POTOČNIK

Zg. Stranje 58

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste ga pospremili na zadnji poti, mu darovali cvetje in nam izrazili sožalje. Iskrena hvala kolektivom Rudnik kaolina in kalcita, Eta in Zarja. Hvala tov. Klencu in tov. Bernotu za poslovilne besede in pevskemu društvu Svoboda iz Črne za zapete žalostinke. Posebna zahvala vsem sosedom, posebej družini Vlanjnic in Rezki Peterlin za nesebično pomoč. Hvala gospodu župniku za lepo opravljeni pogrebni obred.

Žalujoci: vsi njegovi

Marec 1989

Popravek

V 6. številki Kamniškega občana je v zahvali ob smrti Jožeta Mežeta prišlo do napake v prijemu. Svojem se za nenamerno napako opravičujemo.

Uredništvo

SMRTI

– MEZE Jožef, os. upokojenec iz Mekinj, Cankarjeva 8, star 87 let

– HRIBAR Jožef, km. upokojenec iz Praproč v Tuhinju 5, star 65 let

– TONIN Jernej, km. upokojenec iz Hruševke 1, star 86 let

– ERJAVEC Petra, študentka iz Mozirja 203, stara 22 let

– POTOČNIK Anton, kovač iz Zgornjih Stranj 58, star 59 let

– ZABAVNIK Francišek, os. upokojenec iz Košiš št. 16, star 86 let

– URŠIČ Ivana, druž. upokojenka iz Županjih njiv 9, stara 85 let

– ROMŠAK Angela, km. upokojenka iz Briš 2, stara 79 let

– DROLC Frančiška, delavka iz Šmarce, Bistriška 6, stara 62 let

– MALI Ivan, os. upokoje-

nec iz Lok v Tuhinju 11, star 64 let

– DROLC Marko, izotopni tehnik iz Motnika 6, star 46 let

– HRIBAR Anton, os. upokojenec iz Črne pri Kamniku 20, star 64 let

– ZORMAN Marija, km. upokojenka iz Gore pri Komendi 9, stara 80 let

MODRIJAN Marija, km. upokojenka iz Stebljevka 3, stara 89 let

DACAR Janez, delavec iz Buča 3/a, star 60 let

LIPNIK Marija, os. upokojenka iz Mekinj, Neveljska pot 26, stara 94 let

REBERNIK Milica, druž. upokojenka iz Zgornjih Jarš 23, stara 82 let

JERIČ Marija, km. upokojenka s Križa 44, stara 85 let

LAMPRET Stefan, inv. upokojenec iz Soteske 26, star 59 let

GLUŠIČ Ljudmila, inv. upokojenka iz Duplice, Jakopičeva 26, stara 67 let

SCHNABL Stanislav Ferdinand, os. upokojenec iz Kamnika, Žebjarška pot 1, star 89 let

ŠUBELJ Frančiška, inv. upokojenka iz Gradišča v Tuhinju 4, stara 86 let

ZAMLJEN Ciril, avtomehanič iz Zgornjih Stranj 40, star 64 let

ROMŠAK Franc, os. upokojenec iz Krivčevega 1, star 94 let

URŠIČ Marija, km. upokojenka iz Spodnjih Stranj 24, stara 85 let

ŽAGAR Frančiška, gospodinja iz Most 25, stara 84 let

OBVESTILO NAROČNIKOM NOVIH TELEFONSKIH PRIKLJUČKOV V OBČINI KAMNIK

Odbor za usmerjanje aktivnosti za izgradnjo PTT omrežja v občini Kamnik in Komisija za družbeni nadzor, ki ju je imenoval izvršni svet SO Kamnik, sta dne 29. 3. 1989 ponovno obravnavala ceno telefonskega priključka za nove naročnike, ki se bodo prijavi po 1. aprilu 1989.

Sprejeti so bili naslednji

SKLEPI

1. Cena novega priključka od 1. aprila 1989 naprej je 7.040.000 dinarjev s pogojem, da ga bodo naročniki plačali v enem obroku v 15 dneh po podpisu pogodbe.
2. Pri plačilu cene priključka v 6 (šestih) obrokih je cena novega telefonskega priključka 8.000.000 dinarjev s tem, da je 1. obrok 2.000.000 dinarjev plačljiv v 15 dneh po podpisu pogodbe, ostali mesečni obroki pa so v znesku 1.200.000 dinarjev, ki jih mora naročnik plačati do 15. v mesecu.
3. Cena telefonskega priključka se mesečno revalorizira z indeksi podražitev po podatkih Splošnega združenja za gradbeništvo in IGM Slovenije.

OSTALA POJASNILA

– Sklepanje pogodb z novimi naročniki je na Stanovanjskem in komunalnem gospodarstvu SKG Kamnik, Steletova 8, v sobi št. 17.

– Za nove telefonske priključke na področju telefonskih central Laze v Tuhinju in Komenda se morajo občani prijavi na posameznih enotah pošte v skladu z njihovimi pogoji.

– Cena enega telefonskega priključka za delovne organizacije, društva in ustanove se množi s faktorjem 2,0.

Na razpolago je še cca 1400 telefonskih priključkov, zato prosimo občane, delovne organizacije, društva in ostale ustanove, da se čimprej prijavijo.

Dne 30. marca 1989 je Občinska konferenca SZDL Kamnik na seji obravnavala informacijo o pričetku izgradnje telefonskega omrežja v občini Kamnik, nosilcu prioritete investicije in izvajalcu del. Poročilo o napredovanju del so podali predstavniki Podjetja za PTT promet Ljubljana in SKG Kamnik.

Zaradi problematike pri napredovanju del, dobavi telefonske centrale in financiranja telefonskega omrežja, mora SKG Kamnik pripraviti izčrpano poročilo o izvršenih delih, projektiranju, pridobitve tehnične dokumentacije in pričetku del in ga objaviti v Kamniškem občanu. To poročilo bo objavljeno v naslednji številki Kamniškega občana.

SKG KAMNIK

Ljubljanska banka

Gospodarska banka Ljubljana,
n. sub. o.

Poslovna enota Kamnik

Odbor Poslovne enote Kamnik objavlja dela in naloge

čiščenje poslovnih prostorov

1 delavec za nedoločen čas s končano osnovno šolo in enim mesecem delovnih izkušenj

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite v roku 8 dni od dneva objave na naslov: Ljubljanska banka Gospodarska banka, Poslovna enota Kamnik, Tomšičeva 1.

Zasebna GOSTILNA »PLANINKA« Mihelj

Kamnik, Titov trg 4, tel. 831-451

Organiziramo ohceti, obletnice in razna druga srečanja. Priporočamo tudi hišne specialitete: ramsteak tropic, biftek, solatne plošče, školjke, škampe, žabje krake, zobatca ...

Vljudno vabljeni!

NOVOSTI V FITNESS STUDIOJ Žojica Žnidar

Komenda, Kranjska pot 5, tel. 841-328

vam nudi:

VSE MOŽNOSTI ZA PREOBLIKOVANJE IN POLEPŠANJE POSTAVE

- vadba za tiste, ki morajo porabiti čimveč kalorij (pri hujšanju)
- obdelava celulita in maščobnih oblog z elektronskim aparatom
- savnanje in sončenje

VIDERVOL Franc, os. upokojenec iz Kamnika, Zaprice 2, star 75 let

DROLC Anton, km. upokojenec iz Česnje v Tuhinju 2, star 65 let

TROBEVŠEK Marija, druž. upokojenka iz Bistričice 2, stara 84 let

FURJAN Milica, delavka v la-

– kirmici iz Senešcev, Ormož

JENKO Janez, strugar iz Godešiča in

PRELEC Sonja, tekstilni tehnik iz Mlake

ISTENIČ RADO Janez, dipl. strojni ing. iz Ljubljane in

CERNIČ Majda, dipl. sociolog iz Ljubljane

POROKE

BAJDA Roman, alumonter iz Kamnika in

FURJAN Milica, delavka v la-

– kirmici iz Senešcev, Ormož

JENKO Janez, strugar iz Godešiča in

PRELEC Sonja, tekstilni tehnik iz Mlake

● Občinsko SŠD prvenstvo 89

Najboljše Dupličanke in odbojkarji OŠ F. Albrehta

V kamniški veliki športni dvorani se je 18. februarja pomerilo za naslov občinskih osnovnošolskih prvakov v odbojki rekordnih 11 moških in 6 ženskih ekip.

Pri fantih so zmagali varovanci trenerja Mirana Mraka, prva ekipa osnovne šole Frana Albrehta, ki je dobila vse tekme in izgubila samo en niz in to proti drugouvrščeni vrsti OŠ Komenda-Moste I. Moščani so bili pravo prijetno presenečenje. Za njihovo dobro igranje je njihov trener prof. Vojko Kolaric upravičeno prejel vrsto čestitk. Zelo lepo je igrala tudi druga vrsta OŠ F. Albrehta, ki je zasedla tretje mesto, trenira jo požrtvovalna Polona Stele. Na ostala mesta so se uvrstile naslednje ekipe: 4. mesto OŠ T. Brejca I, 5. OŠ Stranje, 6. Duplica, 7. F. Albrehta III, 8. Kom./Moste II in od 9.-11. mesta Stranje II, Duplica II in T. Brejca II.

Rezultati predtekem: Stranje I - Komenda/Moste II 2:0 (7, 4), F. Albrehta I - T. Brejca II 2:0 (4, 3), T. Brejca I - Stranje II 2:0 (3, 3), F. Albrehta II - Duplica I 2:0 (4, 7), Komenda/Moste I - Duplica II 2:0 (2, 6). **Tekme za 6.-11. mesto:** Komenda/Moste II - Stranje II 2:1, T. Brejca II - Duplica I 0:2, F. Albrehta III - Duplica II 0:2, F. Albrehta III - Komenda/Moste II 2:1, Duplica I - Komenda/Moste II 2:0. **Finalne tekme:** T. Brejca I - Stranje I 2:0 (5, 11), F. Albrehta I - F. Albrehta II 2:0 (12, 4), F. Albrehta II - Stranje I 2:0 (11, 10), Komenda/Moste I - T. Brejca I 2:0 (6, 5), F. Albrehta I - Komenda/Moste I 2:1 (-5, 7, 11), T. Brejca I - F. Albrehta I 0:2 (-4, -13), F. Albrehta II - T. Brejca I 2:0 (14, 7). Za zmagovalce iz OŠ F. Albrehta I so igrali Jasmin Sab-

ljakovič, Blaž Erman, Uroš Rautar, Boštjan Černelič in Dovič in Danilo Džunov.

Pri dekletih je bila kvaliteta prvih štirih vrst zelo izenačena. Zmagale so odbojkarice OŠ Duplica v postavi: Cajhen, Novak, Smole, Kukovič, Bremec, Klemenc, Golob, Kostroman in Plut, ki so v finalu premagale drugouvrščene igralkice iz OŠ T. Brejca 2:0 (10, 7). Dupličanke, ki jih trenira članica prve ženske ligaške ekipe OK Kamnika Maja Romih, so v polfinalu premagale še, sicer odlične, igralkice OŠ Komenda/Moste I tesno z 2:1 (-14, 10, 6). Moščanke, varovanke prof. Lobodove, so se tako letos morale boriti v malem finalu z ekipo Fr. Albrehta za 3. mesto in ga osvojile z zmago 2:0 (12, 10). Nekoliko slabe volje je bilo pri odbojkaricah OŠ F. Albrehta, ki so bile »samo« četrt. Zaradi nespornostov ni nastopila vrsta dobrih tekmovalk, kar jih je verjetno stalo boljšega mesta. V predtekovanju so osvojile v svoji skupini prvo mesto, v polfinalu pa so nato klonile proti varovankam trenerja Aca Jončeskega iz OŠ T. Brejca z 1:2 (-7, 13, -12). 5. mesto so zasedle igralkice Komende/Moste II z zmago nad odbojkaricami iz Stranje z 2:0 (3, 9). Kljub doseženemu 6. mestu pa igralkam OŠ Kamniškega bataljona in nihovega trenerju prof. Borisu Jemcu za njihov prvi nastop lahko samo čestitamo, nenazadnje tudi zato, ker je bila s tem zbrisana zadnja bela lisa med nastopajočimi ekipami osemletk kamniške občine.

Rezultati predtekem deklet: 1. skupina: F. Albrehta - Komenda/Moste II 2:0 (3, 8), Duplica - Komenda/Moste II 2:1 (-14, -13), F. Albrehta - Duplica 2:0 (4, 9). 2. skupina: Komenda/Moste I - Stranje 2:0 (0, 3), T.

Brejca - Stranje 2:0 (7, 3), Komenda/Moste I - T. Brejca 2:1 (7, -3, 12).

Strokovni svet trenerjev pri OK Kamnik je izdelal naslednji kvaliteten rang za po 15 najboljših igralcev tega prvenstva.

Za najboljšo odbojkarico - pionirko (starost do 15 let) je bila proglašena **Tanja Vidmar** iz OŠ Toma Brejca, pri fantih - pionirjih pa **Jasmin Sabljakovič** iz OŠ Franja Albrehta. Na ostala mesta pa so se po vrsti uvrstile pri dekletih: Anja Cajhen (OŠ Duplica), Nina Novak (Duplica), Natalija Horvat (Komenda/Moste), Damjana Poljanšek (T. Brejca), Sonja Grošelj (F. Albrehta), Simona Hlade (K/M), Sabina Smole (Duplica), Vesna Kladnik (F. A.), Alenka Jelen (T. B.), Tina Kukovič (Duplica), Natalija Malinarič (T. B.), Mateja Petek (K. M.), Barbara Mušič (F. A.), Zvonka Pirš (T. B.).

Pri fantih se je na drugo mesto uvrstil Blaž Erman in na 3. Uroš Rautar (oba F. Albrehta), sledijo Uroš Košir, Luka Kremžar (oba K/M), Boštjan Černelič, Boštjan Dovič (oba F. A. I), Mitja Vadnav, Hajradin Kočan (oba F. A. II), Marijan Šepetavec, Damjan Topolovec (oba T. B.), Franci Letnar (Stranje), Jaka Ličen (F. A. II), Robert Šinkovec (Stranje) in Danilo Džunov (F. A. I).

Celotno prvenstvo je skupaj z ZTKO zelo uspešno organiziral OK Kamnik. Zaradi velikega števila tekem (18 v moški in 11 v ženski konkurenci) se je sicer tekmovalce nekoliko preveč zavleklo. Igralkice so bile namreč brez predvidenega drugega »domačega« igrišča v telovadnici OŠ T. Brejca, kar se v bodoče nikakor ne bi smelo več pripetiti.

Prejemniki spominskih značk in plaket

Prijeten zimski pohod na Porezen

Tudi letos se je vsakoletnega zimskega spominskega pohoda na Porezen, v nedeljo, 27. marca udeležila skupina kamniških planincev. Pridružili so se jim še planinci iz Mengša. Lepo vreme je pohodnikom šlo na roko. Dolge kolone pohodnikov iz vseh smeri so se zlivale v veliko množico, ki se je zbrala pri planinski koči. Snega je bilo zelo malo, toplo in sončno vreme pa je nudilo poseben užitek vsem, ki so se pohoda udeležili.

Ob 11. uri je bila na vrhu Porezna (5 minut od koč) slovesnost v spomin na boje IX. korpusa in drugič enot NOB s sovražnikom. Padlo je precej borcev NOV in na tem mestu je postavljeno tudi spominsko obeležje.

Vsi obiskovalci so pred vrnitvijo v dolino vtisnili še posebne kontrolne žige. Za dva, štiri ali šestkratni obisk so posamezniki prejeli bronaste, srebrne in zlate značke, za desetkratni obisk pa posebne plakete.

STANE SIMŠIČ

Na dveh že od otvoritve piše »NE DELA«. Kdo ne dela? Tudi držala za telefonske imenike so bolj osamljena ali prazna. Morda bi nanje obesili vsaj šunko.

Anonimneži

Že lep čas je v mojem mestu in občini razvit šport, v katerem se najboljše obnesejo anonimneži. To so tisti, ki tudi svojega imena nimajo. Imajo pa črno dušo, ki piše pisma, kartice, razglednice z umazano vsebino. Namen takega početja? Vnesti nemir v kakšen zakon, užaliti dostojanstvo posameznika, spletkariti, včasih se podpisujejo z nekim drugim imenom ali uporabijo maskoto. Glede na to, da sedaj grafolog lahko pokaže pravo sled, kakšen tudi najde. Potem pa so že in obžalovanje. Kdor ne more človeku dobro, naj vsaj ne deluje slabo. Če pa že morate na ta način pisati, priložite znamko in naslov za odgovor.

PLANINSKI KOTIČEK

PLANINSKO DRUŠTVO KAMNIK vabi na TRIM-SPO-MINSKI POHOD NA RAŠICO, v soboto, 22. aprila 1989.

Iz Kamnika se bomo odpeljali z rednim avtobusom ob 7.10 do Trzina. Pot bomo nadaljevali preko Dobenjo in Rašico. V povratku nas bo pot vodila na Gobavico in v Menges.

Na pohod so vabljeni vsi ljubitelji narave, vabljeni so mladi iz šol. Pot je primerna za starejše in mlade.

Kamnik, april 1989

PD Kamnik

Kamniški občan

Franc Pestotnik

Direktor

KAMNIK
TRIM
V

33

Lojtrca popularnih

V številnih časnikih zbirajo »naj osebo«, »popularno osebo« itd. No, zakaj ne bi tudi mi malo raziskali javnega mnenja. V ta namen pričujemo z našo lojtrco popularnih. Na glasovnico lahko napišete osebo, ki dela ali živi v Kamniku ali pa je bila tod rojen-a. Lojtrca bo posebej za ženske in moške. To so lahko znanci iz političnega, gospodarskega življenja, iz sveta umetnosti, TV, radija, časopisa in ne samo osebe, ki nastopajo v TV Kamnik ali pa kdorkoli po vašem mnenju. Ko bomo Lojtrco popularnih končali, bomo organizirali z zmagovalci pogovor in ga objavili v Kamniškem občanu. Izmed vaših glasovnic pa bomo izžrebali srečne dobitnike. Glasovnice pošljite na

Kamniški občan, Titov trg 9, 61240 Kamnik, akcija pa traja do julija letos.

Maleševa galerija

Kako si včasih človek zaželi, da bi bil za trenutek sam, da bi si lahko privoščil malo miru. Res želite biti sami in si želite kraj, kjer vas ne bo nihče motil? Potem vstopite v Maleševu galerijo na Titovem trgu 20. Tam vas čaka blažen mir.

PTT Kamnik

O kamniški pošti bomo kot kaže napisali cele romane. Resnica je vedno nekje na sredi. Res pa je, da ima recimo nova pošta na Duplici štiri javne govorilnice.

LOJTRCA POPULARNIH

Glasujem za žensko .....
moškega .....

Moj naslov .....

ŠPORT Servis

DREMEK DUŠAN
Kidričeva 6A
61240 Kamnik

HEAD

nudimo vam:

- NAPENJANJE STRUN NA TENIŠKIH LOPARJIH
- POPRAVILA JADRALNIH DESK IN JADER TER OSTALE WINDSURFING OPREME
- POPRAVILA KAJAKOV IN KANUJEV
- POPRAVILA OSTALE ŠPORTNE OPREME
- GARANCIJO ZA VSE USLUGE
- KOMISIJSKO PRODAJO TENIŠKIH LOPARJEV

Mladi cvet kamniške ženske odbojke.

Ples za najmlajše

Plesne spretnosti večkrat v življenju pridejo zelo prav, saj si mladi in stari le težko predstavljajo zabavo brez plesa. Seveda je dobro, če se plesnih korakov naučimo čim mlajši, ko so roke in noge spretne, telo pa prožno. V večjih mestih razne plesne šole skrbijo za plesno vzgojo vseh generacij, zelo popularna pa je bila akcija plesne šole Kazina iz Ljubljane pod imenom Mala kazina, ki je skrbela za prve plesne korake naših najmlajših. Žal je Ljubljana za večino slovenskih otrok preveč oddaljena. Zato je bilo precej otrok, med njimi tudi kamniški, prikrajšanih za prve plesne korake. Pred kratkim je OK ZSMS Kamnik popravila to krivico in organizirala nekaj podobnega kot je Mala kazina. Odziv je bil izreden, saj se je prijavilo več kot dvesto otrok, ki sedaj plešejo v šestih skupinah. Učijo se plesov, ki so primerni za njihovo starost, malo starejši pa že tudi valček, polko in druge.

Otroci so navdušeni in radi pri-

hajajo vsako soboto v avlo SENS RM, kjer jih sprejmeta prijazna učiteljca Mateja Juvan in Uroš Andič. Včasih na vajo povabijo tudi starše in OK ZSMS Kamnik že resno premišljuje, da bi organizirali tečaj tudi za starejšo generacijo. Kar se bodo otroci naučili v desetih vajah, boste lahko videli na tradicionalnem večeru plesa, ki ga bo konec maja orga-

niziral Center za prosti čas pri OK ZSMS Kamnik. Prireditev bo enkratni kulturni dogodek, izkupiček pa bo namenjen za nakup inkubatorjev.

DAMJAN GLADEK

V varstvo vzamem otroke od 11 mesecev dalje. Naslov v uredništvu Kamniškega občana.

Utrinek z vaje ene izmed skupin